AntirasisteN

SOS Rasisme i Norge

kr 10 nr 3 – 2009

B-PostAbonnement
Retur: SOS Rasisme ØU
pb 297, 5501 Hgsd

Kongen og dronningen på 17. mai for alle

s. 15

Nazisten David Irving kastet ut av Norge

s.4-5

Takket være SOS Rasismes aktivister ble David Irvings norgesbesøk kortere enn planlagt.

Bjørgulf Claussen: Innvandrere mindre på uføretrygd enn nordmenn? s.6

Kvinner opplever rasistisk vold på gata i Bergen

- Isatou Jammeh, Kay Drammeh og Maria Lucia Martins er lei av å bli kalt hore.

s.18

VALGSPESIAL

- Nazister stiller til valg
- Våre krav til politikerne
- Rasistiske utsagn

Les mer s 9-13

SOS Rasisme vervet 10.000 nye medlemmer i sommer!

s.2

Har du venner og kjente som bør bli medlem i SOS Rasisme?

Da kan du utfordre dem. Send oss e-postadressa og navn så skal vi sende dem en e-post og bringe utfordringen videre!
Du kan enten sende inn denne slippen eller gå til:
www.sos-rasisme.no/utfordre og fyll ut skjemaet der.

Mitt navn er: _____
Min e-postadresse er: _____

Jeg vil utfordre disse til å bli medlem av SOS Rasisme:

1. Navn: _____
e-postadresse: _____
2. Navn: _____
e-postadresse: _____
3. Navn: _____
e-postadresse: _____
4. Navn: _____
e-postadresse: _____

SOS RASISME

Adressaten betaler for sending i Norge

Distribueres av Posten Norge

SOS Rasisme
Svarsending 7961
0097 Oslo

hold deg oppdatert om rasisme: www.sos-rasisme.no

AntirasisteN

Gis ut av SOS Rasisme i Norge

Sendes fritt til alle medlemmer.
Ansvarlig redaktør: Trond Thorbjørnsen
Redaktør: Ola Melbye Pettersen
Redaksjonssjef: Jan Erik Skretteberg
Redaksjonssekretær: Mari Stine Johansen

Val mot rasisme

I valkampen overbyr partia kvarandre med løfter om stram asylpolitikk.

Det er frykteleg trist når hovudmålet med asylpolitikken er å gi så få som mogeleg opphald.

Det er frykteleg trist at vi lever i det rikaste landet i verda utan å ha råd til å ha eit anna mål for asylpolitikken enn det.

Vi må slå ned på politikarar som nyttar lettkjøpte argument. Vi må vise at det er avskyeleg når folk som burde vore rollemodellar blir eit skremmebilete.

Vi veit frå tidlegare møte med politikarar i valkampen at dei lett jattar med når dei møter folk med rasistiske haldningar på stand.

Det er likesæle som drep, har det vorte sagt.

Det er dei som let att auga som lar mobbing og trakassering skje.

I det ljoset er det verdt å merke seg alle dei som krev at rasistar og nazistar skal få ein talerstol i valkampen. For kva anna gjer dei enn å krevje at folk skal bli utsette for trakassering?

SOS Rasisme skal love å gjere sitt for at rasismen i valkampen blir møtt med kraftig motstand – uansett kvar han stikk hovudet fram.

Antirasistisk helsing frå

Trond Thorbjørnsen
Leiar, SOS Rasisme i Noreg

Signerte artikler står for artikkelforfatterens eget syn, og samsvarer ikke nødvendigvis med SOS Rasisme sitt syn.

En skulle kanskje ikke tro at den største anti-rasistiske organisasjonen i Europa – SOS Rasisme – er å finne i akkurat lille Norge.

AntirasisteN tok en prat med vervesjef Håkon Bjørgo om sommervervingskampanjen til organisasjonen.

- Takket være sterke tradisjoner med grasrotorganisering, tiår med sterk aktivisme og langsiktig bygging, stein på stein, er det nå slik at SOS Rasisme i Norge er Europas sterkeste antirasistiske organisasjon, kan en fornøyd Håkon fortelle.

- For SOS Rasisme er det viktig å ha djup forankring i folket. Folk flest er mot rasisme og vi er selvfølgelig stolte av å kunne være en så åpen, brei og stor organisasjon som det vi er.

- Hva er målet for SOS Rasismes sommerveringskampanje?

- Gjennom den årlige kampanjen med sommerverving går vi offensivt fram for å markere organisasjonen vår utad. Hvem veit, kanskje blei akkurat du vervet av en av våre aktivister i en by eller på en festival i sommer? Vi ønsker å være synlige i det norske samfunnet, og sommervervinga er en av flere måter vi gjør dette på, sier Håkon.

- Årets sommerverving blei strammere organisert og bedre planlagt enn fjorårets. SOS Rasisme sin økonomi er tjent med at vi verver nye medlemmer, og i år lagde vi et verveopplegg skreddersydd for å gi oss mest mulig tilbake for kreftene vi investerte i vervinga. Slik går vi fram for å stein på stein bygge en sterk organisasjon som kan bekjempe rasismen også i framtida, avslutter en sliten, men glad vervesjef.

Østfold

Årets sommerverving i Østfold har vært meget vellykka. Over 1500 nye østfoldinger tegna medlemskap i SOS Rasisme i løpet av juli. Så om sola mangla blei i hvert fall våre aktivisthjerter varma. Den aller meste av vervinga i Østfold har foregått der det er enkelt å komme i kontakt med folk, som på kjøpesentre, skateparker og fritidsklubber. Vi har besøkt flere av byene i Østfold, blant annet Halden, Fredrikstad, Østfold SOS Rasisme ønsker alle antirasister en fortsatt god sommer!

Bergen

I sommer har aktivister i Bergen vervet mange nye medlemmer. De lokale aktivistene har gjort en strålenede innsats og kommet i kontakt med anitrasister fra hele byen. Folk har vært positiv til å organisere seg for å bekjempe rasismen, og det har også blitt startet nye lokallag.

Trøndelag

Jeg har det privilegium å fortelle at ververe i Trondheim tok turen til Storåsfestivalen, en liten og intimfestival midt inne i skogen. Alene på denne festivalen ble det vervet 309 medlemmer. Det er et nydelig syn å gå gjennom et område hvor du alltid møter på en eller annen person med en gul hond på brystet. Vi hadde slått camp i på familie området hvor parolen «Vi står sammen mot rasistisk vold!» ble godt motatt blandt store og små.

Hovefestivalen

Som tidligere år har SOS Rasisme også denne sommeren hatt organisert verving på Hovefestivalen i idylliske Arendal. Tilsammen fikk vi verva litt over 500 medlemmer, og fikk sanka en del nye aktivister fra ulike deler av landet. Samtidig fikk vi med oss mange flotte konserter og en fantastisk festivalopplevelse som styrka samholdet mellom aktivistene.

Moldejazz

Som aktivist i SOS Rasisme får man oppleve mye. Under årets Moldejazz var fire aktivister sendt til festivalen for å verve medlemmer i Molde sentrum. Totalt blei det verva i overkant av 500 nye medlemmer til SOS Rasisme.

Fjølfæst

Aktivistene i Drammen SOS Rasisme har denne sommeren jobbet aktivt mot at Vigrid skal få stille liste i fylket. Skatefestivalen Fjølfæst i Drammen hadde SOS Rasisme på besøk under hele festivalen, hvor mange ivrige skatere ble informert om Vigrids listestilling og vervet seg til SOS Rasisme for å vise sitt standpunkt.

Oslo

''Unnskyld er du mot rasisme?'' Svarene var stort sett ja under årets gateverving i Oslo. Med hovedfokus på musikkens dag, dro seks oslo-oververe til en festfylt hovedstad med fønvind i håret og et friskt mot i brystet, ut for å spre det antirasistiske budskap. Omlag 30 scener var plassert rundt i byen og gatene var fylt med glade mennesker. Resultatet ble 800 nye medlemmer og et par konserter innabords.Totalt denne sommeren ble det vervet 2300 nye medlemmer og et par nye lokallag ble også startet.

Fredsnasjon med fremmedfrykt

«Det er problematisk når norske politikere gjør enhver muslimsk handling og ethvert muslimsk standpunkt til representant for det mest ekstreme.»

NORGE ER EN nasjon som mekler fred i krigsherjede land som ofte har etniske og religiøse undertoner. Norges innsats som fredsnasjon på bortebane er vel og bra. Men hvilket Norge er det snakk om? På hjemmebane bærer nemlig den norske politiske debatten preg av underliggende rasistiske og fremmedfiendtlige holdinger. Politikere legger ofte det etnisk norske til grunn for en definisjon av den norske nasjon. Med dette skapes en etnisk norsk nasjon der innvandrere blir gjort til annenrangs borgere. Dette er særdeles problematisk og gir assosiasjoner til ideologier vi helst vil ta avstand fra i dagens samfunn. Man kan spørre seg om det er typisk norsk å kaste stein i glasshus.

SÅ LANGT I den norske valgkampen handler innvandringsdebatten nesten utelukkende om muslimer, til tross for at katolske polakker utgjør den mest tallrike gruppen av innvandrere til Norge. Dette stigmatiserer muslimer blant mange innvandrergrupper. Paradoksalt nok er det blant annet i muslimske majoritetsland som Sudan og Palestina at Norge forsøksvis mekler fred.

I februar i år kom den europeiske kommisjon mot rasisme og intoleranse (ECRI), som er et uavhengig organ for overvåkning av menneskerettigheter, med en rapport der de kritiserer den norske politiske debatten for å ha underliggende rasistiske og fremmedfiendtlige holdninger:

«Uttalelser fra politikere har til tider inneholdt undertoner av rasisme og fremmedfrykt, spesielt i forbindelse med sikkerhetsspørsmål. Som et resultat av dette har det vært en økende tendens i den offentlige debatt til å koble sammen muslimer på den ene siden, og terrorisme og vold på den andre siden, samt til generaliseringer og økt bruk av stereotypier hva angår personer med muslimsk bakgrunn. I tillegg har ikke medienes måte å portrettere personer med innvandrerbakgrunn på, alltid bidratt til å utfordre stereotypier og generaliseringer i forhold til denne gruppen.»

ECRI trekker spesielt frem FrP, men hevder at både politikere og media har et ansvar: (pp 8).

DET SNAKKES OM snik-islamisering, hijab og omskjæring av kvinner som eksempler i ei stor gryte av begreper der alt sammen kalles radikal islam. Det er problematisk når norske politikere gjør enhver muslimsk handling og ethvert muslimsk standpunkt til representant for det mest ekstreme. I disse valgkamptider med polariserende budskap er det viktig å huske på at innvandrere ikke er én gruppe. Innvandrere representerer individer med ulik sosial, religiøs og politisk bakgrunn og har forskjellige oppfatninger i politiske spørsmål. Muslimer i Norge blir ofte presentert som en enhetlig gruppe, men muslimer fra Iran, Sudan, Indonesia, Somalia, Nigeria, Pakistan, Bosnia, Afghanistan, Irak og Kina representerer i realiteten vidt forskjellige tolkninger og praksis. Det er også på sin plass å understreke at innvandrere fra muslimske majoritetsland også inkluderer kristne og andre religiøse grupperinger. Med det sterke mediefokuset på Midtøsten er det kanskje overraskende for folk flest at flertallet av verdens muslimer ikke holder til i Midtøsten, men i Sørøst-Asia. Bare 20% av verdens muslimer bor i arabiske land i Midtøsten, mens det er omtrent 20 millioner muslimer i Kina alene. Ved å presentere muslimer som en enhetlig gruppe bidrar storsamfunnet til å skape en minoritet.

I SITT FORHOLD TIL minoriteter har fredsnasjonen Norge en ganske mørk historie preget av intoleranse: Assimilering av samer, tvangssterilisering av romanifolket og jødeforfølgelse. Har vi lært noe av vår egen historie? Det virker ikke slik når Human Rights Service, som får støtte over statsbudsjettet, bruker ord som assimilering av muslimer. Når det nasjonale preges av intoleranse, hvordan kan Norge da påberope seg troverdighet og legitimitet internasjonalt som fredsnasjon? Hvordan skal Norge kunne mekle fred i konfliktfulle områder som ofte er etniske og religiøse lappetepper når våre politikere er mer opptatt av stigmatisering enn integrering i vårt eget land?

Den norske politiske debatten om innvandring fordrer en diskusjon om ulike definisjoner av nasjonsbegrepet. Det tyske nasjonsbegrepet legger vekt på befolkningens felles opprinnelse, og kultur. Prinsippet for statsborgerskap er den tyske blodrett som legger vekt på etnisk avstamning. Med et slikt nasjonsbegrep vil aldri en innvandrer blir «etnisk» norsk. «Vi» er en del av det etniske fellesskapet og «de» står utenfor. Det er skremmende at det er vanlig å bruke slike begreper i den norske debatten.

Det franske nasjonsbegrepet på 1800-tallet åpnet nasjonen for alle som aksepterte statens institusjoner og rettsregler. Den enkelte fikk rettigheter gjennom det nasjonale statsborgerskapet. Ifølge territorialretten er fødested og territorialitet grunnlaget for medborgerskap. Med et fransk nasjonsbegrep til grunn kan en innvandrer bli like norsk som «vi» dersom han aksepterer den norske stat, grunnloven og verdier som demokrati. Det er en slående motsetning mellom integrering som krav om aksept for den norske rettsstat på den ene siden, og den eksklusive nasjonstenkningen som lurer i grumset under begrepet «etnisk norsk» på den andre siden. Sistnevnte kan umulig anses som en velkomsthilsen fra fredsnasjonen Norge.

I VÅRENS DEBATTER anses muslimer som en trussel mot grunnleggende rettsstatlige verdier. Det handler om verdikamp mellom «våre» og «deres» verdier. Snik-islamisering og hijab i politiets rekker truer «det norske». Oss mot dem. Men er islam den store stygge ulven i det norske rosemalte eventyret?

Mange har påpekt at «krigen mot terror» har skapt en sivilisasjonskamp mellom Islam og Vesten. De stereotype oppfatningene av islam som voldelig, udemokratisk og kvinneundertrykkende er medieskapte fiendebilder. John Esposito, en av verdens mest anerkjente islamforskere, har ledet den mest omfattende gallupundersøkelsen av holdninger blant den muslimske delen av verdens befolkning noensinne foretatt. Undersøkelsen bygger på dybdeintervjuer med 50 000 muslimer i 35 land i tidsperioden 2001 til 2007. Utvalget representerer mer enn 90% av verdens 1,3 milliarder muslimer. Konklusjonene er oppsummert i boken «Who Speaks for Islam»; majoriteten av verdens muslimer tar moralsk avstand fra religiøst basert vold, mener at demokrati og islam er forenlig, majoriteten av verdens muslimske kvinner ønsker religion og like rettigheter som menn. Konklusjonene til Esposito er betydningsfulle sett i lys av en norsk debatten der krefter gjør enhver muslim til representant for radikal islam. Det er på høy tid å avsløre eventyret om sivilisasjonskamp. Det er større ulikheter innenfor den muslimske verden enn mellom den muslimske og den vestlige verden: Verdikonservative muslimer i Sudan har mye til felles med pietistene på Sørvestlandet.

OSLO-AVTALEN satte fredsnasjonen Norge på kartet internasjonalt. På Sri Lanka har Norge hatt en viktig rolle som fredsmekler. Med Hilde Frafjord Johnson i spissen, bidro Norge til å dra fredsavtalen i Sudan fra 2005 i havn. Mye kan sies om Norges rolle i disse konfliktområdene, men faktum er at det fremdeles ikke er fred i Palestina, på Sri Lanka eller i Sudan. Religion og etnisitet har blitt brukt politisk for å skape konflikt. I fredsnasjonen Norge kan vi ikke tillate at politiske våpendragere skaper en konfliktlinje langs religiøse og etniske dimensjoner.

Liv Tønnesen
Forsker ved Chr. Michelsen Institutt

Kronikken har tidligere stått på trykk i Dagbladet

Kort om rasisme

- Rasisme er et relativt nytt fenomen, og ble første gang systematisk framsatt under framveksten av kolonialismen på 1700-tallet.

Raseteori

- Forskere og myndigheter over hele Europa drev fram en aktiv kampanje for å få folk til å tro at det fantes forskjellige menneskeraser og at den hvite «rasen» var mer utviklet og hadde høyere verdi enn andre «raser». Grunnlaget for raseteorien var et «behov» for å plyndre andre deler av verden. Vesten brukte raseteori for å fortelle folk at den vestlige verden hadde en gudegitt godkjenning til å okkupere andre land og folk. Raseteori skulle bli den eneste aksepterte intellektuelle linjen i Europa.

Norge også

- Norge støttet også opp om denne råtne «vitenskapen», og resultatet ble sterk undertrykking både av de nasjonale minoritetene samer, kvener og romanifolk, så vel som en uttrykt støtte og hjelp til de store europeiske kolonimaktene.

Nazismens framvekst

- Nazismens framvekst i Europa må ses i sammenheng med denne europeiske tradisjonen. Tysklands konsentrasjonsleire og ekstreme etniske rensing var ikke isolerte tilfeller; de andre europeiske kolonimaktene hadde drevet slik krigføring mot afrikanere, asiater, amerikansk og australsk urbefolkning i lang tid allerede. Hitler var faktisk inspirert nettopp av de store europeiske kolonimaktene, og brukte samme midler for å gi Tyskland «en rettmessig plass i Europa».

Men rasismen var ikke død

- Fremdeles er rasismen oppegående, den er faktisk så tradisjonell at mange feilaktig tror at den alltid har eksistert. Fremdeles er det folk som setter sammenheng mellom hudfarge og oppførsel. Fremdeles brukes kulturforklaringer som om kultur var medfødt. Fremdeles finnes det mennesker som ser på enkelte folkegrupper som mindreverdige. Fremdeles finnes uvitenhet. En snakker for eksempel om «afrikansk oppførsel» som noe alle afrikanere har, men ikke «europeisk væremåte» som noe alle europeere har, og ignorerer at Afrika er et kontinent som er langt større enn Europa, med tilsvarende større forskjeller.
- Rasisme handler om å tillegge folk spesielle egenskaper ut fra en lett synlig gruppetilhørighet, enten den er basert på hudfarge, religion eller andre forhold.

Bekjemp rasismen!

- Fremdeles nektes tidligere undertrykte kolonier å fungere økonomisk og sosialt. Fremdeles er vestens ledere mer opptatt av å innkassere renter og avdrag enn å bistå landene vesten har pint, plyndret og undertrykt gjennom mange hundre år. Vesten har blod på hendene og rasisme i hodet.
- Ta et aktivt standpunkt mot rasisme. Reager på rasisme du opplever rundt deg. Å ikke reagere er i praksis å støtte rasismen.
- Rasisme er skapt av mennesker og kan knuses av mennesker. Bekjemp rasismen!

sos-rasisme.no/bli-aktiv

Nazisten Irving kastet ut av Norge

David Irving i taxi på vei til TV2 for Tabloid-intervjuet. Reise og opphold var også betalt av TV2. Alle foto: Mats Estensen

David Irving:
- Engelsk forfatter, født 24. mars 1938.
- Har skrevet et stort antall bøker om 2. verdenskrig og nazismen.
- Er kjent for å ha fornektet Holocaust på slutten av 80-tallet. Siden den gang har han hatt tett kontakt med rasistiske og nazistiske organisasjoner i Europa, deriblant British National Party og Deutsche Volksunion.
- Hevder at Hitler i sine drømmer valgte han til å skrive sin biografi.

Norsk Litteraturfestival – Sigrid Undset-dagene:
- Norges største litteraturfestival, arrangeres på Lillehammer i slutten av mai hvert år.
- Oppkalt etter Sigrid Undset, norsk nobelprisvinner og forfatter som var kjent for sin sterke motstand mot nazismen.

I et halvt år planla nazisten og Holocaustfornekteren David Irving sitt besøk til Norge, men takket være SOS Rasismes vellykkede aksjoner måtte han reise hjem etter knappe ti timer!

Av Ola Melbye Pettersen

Det hele startet høsten 2008 da daværende kunstnerisk leder ved den årlige litteraturfestivalen på Lillehammer, Stig Sæterbakken, fikk den lyse idéen å invitere Irving til årets festival. Festivalens tema skulle i år være sannhet, det vakte derfor ikke uventet mange sterke reaksjoner at Europas mest kjente Holocaustfornekter skulle få spre sine rasistiske løgner. I en pressemelding fra Litteraturfestivalen i september het det: «Vi har utfordret Irving til å snakke om sitt begrep om sannhet, og om krigshistorien som en pågående kamp om troverdighet, basert på hans egne erfaringer fra stridssonen».

Kritikk fra alle kanter

SOS Rasisme, Heimefrontmuseet, krigsveteraner og norske jøder var blant de som helt fra starten av kom med kraftige protester mot invitasjonen. Litteraturfestivalen på Lillehammer har den norske forfatteren Sigrid Undset som inspirasjon og er også oppkalt etter henne. Undset var en konsekvent antirasist og brukte mye tid og krefter på å kjempe mot nazismen på 30- og 40-tallet.

Dette paradokset var det flere som påpekte, deriblant avisen Vårt Land som på kommentarplass skrev: «Sigrid Undset ville antakelig parkert hele litteraturfestivalen på Lillehammer kontant, om hun visste at naziforkjemperen David Irving kommer dit for å forsvare 'sannheten'». I begynnelsen av oktober gikk også Undsets egen familie ut og krevde at Litteraturfestivalen måtte slutte å bruke forfatterens navn og bilde i sin profilering. - Jeg kan ikke se at dette har noe med hennes litterære innsats, person eller mange uttrykte meninger å gjøre, uttalte Sigrids niese Sigird Bråtøy til NRK.

Noen dager senere ba stiftelsen Fritt Ord Litteraturfestivalen om å fjerne deres logo fra sin nettside, og varslet dermed at økonomisk støtte i hundretusenkronersklassen stod på spill. Det viktigste presset kom kanskje likevel fra de mange profilerte forfatterne som varslet boikott av festivalen hvis Irving skulle delta. Tore Renberg gikk tidlig ut og slo fast at han ikke ville delta og både Anne B. Ragde, Lars Saabye Christensen, Unni Lindell, Anne Karin Elstad, Erik Fosnes Hansen, Frode Grytten og Tove Nilsen varslet det samme.

Festivalen trekker tilbake invitasjonen

Den massive kritikken presset festivalen til å revurdere invitasjonen av Irving, og 9. oktober holdt styret for festivalen en pressekonferanse på Lillehammer. Her ble det først offentliggjort at invitasjonen til David Irving var trukket tilbake, før Stig Sæterbakken kunngjorde at han ville trekke seg fra stillingen som kunstnerisk leder. Sæterbakken nektet å ta noen kritikk, og hadde en dag tidligere kalt de norske forfatterne som varslet boikott for «jævla feiginger». Sæterbakken fikk umiddelbart skryt av Irving selv, som kalte han en «modig mann som står for sine meninger».

Irving varsler at han kommer likevel

Fem dager etter at Litteraturfestivalen trakk invitasjonen kunne lokalavisa Gudbrandsdølen Dagningen (GD) melde at de hadde vært i kontakt med Irving, som meldte at han uansett ville ta turen til Norge i mai. Til avisa bekreftet han at han ville leie et hotellrom i Lillehammer og holde sin egen to timers tale der under Litteraturfestivalen. SOS Rasisme gikk umiddelbart ut og varslet aksjoner for å hindre Irving i å organisere det som nå så ut til å bli et rent nazimøte. På kjente forumer for norske og europeiske nazister ble det mobilisert, og det skulle vise seg at Irving holdt direkte kontakt med norske nazister. Også politiet i Lillehammer fryktet at nynazister både fra Sverige og Danmark nå ville komme til Lillehammer, og Politiets Overvåkingstjeneste (PST) ble koblet inn i saken.

Mobilisering i Lillehammer

I desember og januar var det lite nytt å melde om Irving og hans planlagte norgesbesøk. På Irvings egen nettside ble det opplyst at besøket ville finne sted i mai, men ellers var det ingen detaljer å spore. Irving har vært kjent for å varsle besøk rundt om i verden som har vist seg å ikke bli noe av, og SOS Rasisme tok derfor Irvings egne uttalelser med en klype salt. Samtidig ble det mobilisert for å hindre at den uønskede forfatteren, som er nektet innreise i syv land, overhodet skulle få sette sine bein i Lillehammer.

Da SOS Rasismes lokallagskonferanse ble arrangert i begynnelsen av februar var hovedtemaet voldsrasisme, og nazisten Irvings varslede besøk tok naturlig nok stor plass. Etter en innledning om Irving inntok et hundretalls aktivister fra hele landet Lillehammer sentrum. Med løpesedler, bannere, underskriftslister og eget kor ble det en vellykket aksjon. Flere hundre lokale innbyggere skrev under på et opprop mot Irvings besøk og fikk mer informasjon. Også byens hoteller fikk besøk og en klar oppfordring om å ikke leie ut lokaler til den kjente nazisten.

Irving overskygger litteraturfestivalen

I midten av april kom Irving for første gang med en dato for besøket sitt, da han i et intervju med NRK hevdet å ha leid et lokale i Lillehammer til 28. mai. Den varslede datoen var midt i litteraturfestivalen, noe som førte til at festivalsjef Randi Skeie igjen måtte svare på flere spørsmål om Irving enn om sitt eget program. Og fra nå av bare økte medienes fokus på Irving, at han selv var svært tilbakeholden med detaljer om besøket sitt gjorde ikke interessen mindre. SOS Rasisme fulgte hele tiden nøye med, både på Irvings egen nettside, forskjellige nettforum og gjennom tips fra publikum. Målet var fortsatt om mulig å hindre Irving i å ankomme Norge, og viktigst av alt å hindre at et møte på Lillehammer ble gjennomført.

Hotellene sier nei

Irving ga tidlig inntrykk av at han hadde booket et hotellrom i Lillehammer by til møtet sitt. SOS Rasisme fikk imidlertid i april og mai flere motstridende tips om hvor Irving ville bo. Disse ble sjekket opp med de aktuelle hotellene som alle nektet for å ha gjort noen avtale med Irving. 19. mai kunne NRK melde at samtlige hoteller i byen ville nekte å leie ut rom til Irving. - Det er ingen som vil ha ham som gjest. Og med mindre han har klart å bestille under et annet navn, så bor han ikke på noen av Lillehammer-hotellene under festivalen, uttalte hotelldirektør Jørgen Holst ved SAS Radisson Hotell. Noen dager seinere kom det fram at flere hoteller i Lillehammer nylig hadde kansellert bestillinger fra Irving. Irving selv varslet nå at han ville saksøke Rica Victoria Hotell for avtalebrudd. Dermed ble det spekulert i at Irving ville leie et rom i en av

Nazigrupper på Facebook

Det populære sosiale nettverket Facebook nektet å fjerne nazistiske grupper, samtidig som bilder av en mor som ammer sitt barn ble fjernet i romjula 2008 siden det er forbudt med bilder som viser nakne pupper. Facebook forsvarer seg selv med å henvise til ytringsfriheten på spørsmål om hvorfor nazistiske grupper er tillatt. Dette meldte ITavisen mandag 11. mai.

Brenning av Koranen på TV

Dagbladet skrev den 14. mai at Norgespatriotene ønsket å brenne Koranen på TV etter at kulturminister Trond Giske (Ap) bevilget 10 millioner kroner til politisk reklame på TV. Sending av politisk reklame vil foregå på Frikanalen. Daglig leder i Frikanalen, Finn H. Andreassen, uttalte følgende til Dagbladet: - Bryter de loven, for eksempel rasismeparagrafen, vil de kunne bli ekskludert fra kanalen. Men i så fall først etter at loven er brutt.

Hærverk på jødisk gravlund

Den 14. mai ble en jødisk gravlund på Sofienberg i Oslo tilgriset med nazistiske symboler og slagord. Blant annet var det skrevet «Krigen er ikke over» på en av gravstenene. Det mosaiske trossamfunnet i Norge anmeldte saken til politiet, meldte NRK. SOS Rasisme var raskt på plass for å fjerne hærverket.

Leder i SOS Rasisme, Trond, Thorbjørnsen, under Irving-demonstrasjonen

«Nazister er ikke velkomne i Norge» SOS Rasisme-demonstranter som prøvde å stoppe Irvings taxi på vei inn til TV2-studioet

nabokommunene, eller at han ville bo privat hos venner.

Planen saboteres

Irvings strategi var helt fra starten av å drive tåkelegging, for å unngå at planene hans ble kjent. Derfor vekslet han etterhvert mellom å oppgi 28. og 29. mai som dato for foredraget sitt, og de som meldte sin interesse via nettsiden hans fikk beskjed om at de ville få flere detaljer bare en dag i forveien. Dette gjorde det vanskelig å planlegge demonstrasjoner på Lillehammer, og SOS Rasisme valgte å bruke alle krefter på å avsløre Irvings reiserute. Etter et troverdig tips om at Irving ville fly til Norge allerede tirsdag 26. mai bestemte organisasjonen seg for å sende en person til London for å finne ut mer.

Flere medier hadde blitt lurt av Irving dagen før, og trykket en uttalelse om at han allerede var ankommet Norge. Tipset om den 26. viste seg imidlertid å være riktig, og like før kl. 11.00 landet Irving og hans kvinnelige assistent på Gardermoen. Takket være denne informasjonen kunne SOS Rasisme møte opp på flyplassen med parole og håndplakater, og Irving ble eskortert ut bakveien av politiet. TV2 hadde annonsert at de ville ha Irving som gjest på «Tabloid» samme kveld, antirasister ble derfor mobilisert til å møte opp utenfor TV2-huset i Karl Johans gate fra kl. 12.00. De fremmøtte demonstrantene overrasket tydeligvis både TV2 og Irving som ble nødt til å bruke en sidedør for å komme seg inn til intervjuet som ble gjort i opptak kl. 13.00. Etter å ha blokkert veien for Irvings bil på vei bort fra TV2-bygget samlet demonstrantene seg på SOS Rasismes kontor i Pilestredet. Her ble det trykket opp flere løpesedler som ble delt ut i Oslo sentrum, og en gruppe aktivister ringte rundt til alle hotellene i byen for å finne ut om Irving hadde booket rom for natten.

Dette ga resultater, to hoteller kansellerte umiddelbart reservasjoner for de kommende dagene. Det viste seg nå at Irving planla å holde et møte i hovedstaden før det annonserte Lillehammer-besøket. Etter et tips ringte SOS Rasisme til ytterligere et hotell, på Hamar, som også kansellerte reservasjonen da de ble klar over hvem de hadde leid ut rom til. På kort varsel stod Irving nå uten både overnatting og møterom. Dette skapte så store problemer at Dagbladet klokka 20.30 kunne melde at nazisten og hans assistent satt på et fly tilbake til England. Irving prøvde i etterkant å begrunne den tidlige hjemreisen med egen sikkerhet og råd fra politiet, men det var utvilsomt de praktiske problemene som ble avgjørende for at han ikke ble værende mer enn ti timer på norsk jord.

TV2 betalte reise og opphold

SOS Rasismes aksjoner og Irvings opptreden på Tabloid førte til massiv mediedekning også i etterkant av det korte norgesbesøket. En av de første avsløringene viste at TV2 hadde betalt både reise og hotellrom for Irving. Redaksjonssjef i Tabloid, Ida Kalheim, forsvarte dette og sa det er vanlig praksis å dekke intervjuobjekters utgifter. Problemet var bare at Irving neppe kan kalles noe vanlig intervjuobjekt, og at TV2 betalte for en reise som Irving selv hadde planlagt i et halvt år.

TV2 ble kritisert fra flere hold for sin invitasjon av Irving. SOS Rasisme reagerte med avsky, og avslo derfor senere en invitasjon til Tabloids sending 27. mai. Norske jøder som overlevde Auschwitz reagerte også sterkt. Herman Kahan hadde en vond dag da Vårt Land intervjuet han:

– Irving får slik en mulighet til å spre slike falske opplysninger, sitt hat og sine løgner til nye generasjoner som vet så lite om den andre verdenskrig.

De neste som kom på banen med kritikk var overraskende nok Coca Cola Norge. De ba om et møte med TV2 for å få en forklaring på hvorfor en kjent rasist ble promotert på kanalen. Brusgiganten annonserer tungt på TV2, og forklarte at de som en flerkulturell arbeidsplass er veldig bevisst hva slags medier de markedsfører seg i.

Rica Hotell ga Irving 46.000

Dagen etter Irvings hjemreise kunne NRK avsløre at Rica Victoria Hotell i Lillehammer, som Irving tidligere truet med søksmål, hadde betalt hele 46.000 kroner som del av et forlik. Disse pengene skal Irving ha investert i en brukt Rolls Royce i hjemlandet, dette i følge lokalavisa Gudbrandsdølen Dagningen som pleiet tett kontakt med Irving i mai.

Irving fikk dermed god økonomisk uttelling for norgesbesøket, selv om planene for Lillehammer gikk i vasken. SOS Rasisme uttalte – det er virkelig beklagelig at en person som er en notorisk løgner får lov til å komme til Norge for å spre sitt budskap, og deretter reiser hjem med en betydelig sum i lomma. Organisasjonen ba også publikum vurdere å boikotte hotellet.

TV2 ga flere nazisympatier

TV2 var svært opptatt av å forsvare beslutningen om å invitere Irving. 5. juni offentliggjorde kanalen derfor en spørreundersøkelse de hadde bestilt fra TNS Gallup. TV2 fokuserte på at 20% fikk et mer negativt syn på Irving etter besøket. Både SOS Rasisme og Aftenpostens Harald Stanghelle valgte å fokusere på at inntil 120 000 nordmenn, og minst 3% av de spurte, oppga at de hadde fått et mer positivt syn på Irvings meninger. I en pressemelding fra SOS Raisme het det:

- Det skulle bare mangle at folk flest gjennomskuer løgenene til Europas mest kjente Holocaustfornekter. Men problemet som TV2 nå prøver å bortforklare (...) er at hver gang nazister gis en talerstol eller et mikrofonstativ så øker rekrutteringen til nazimiljøene.

Norske Irving-venner avslørt

Irving har lenge vært en helt blant nazister i hele verden, men i tiden før og under Irvings korte visitt kom det fram at det også utenfor det organiserte nazimiljøet finnes personer med klare antisemittiske og nazistiske sympatier. SOS Rasisme har fått tilgang til informasjon som navngir flere personer, fra forskjellige deler av samfunnet, som alle kontaktet Irving for å delta på hans møter. Disse opplysningene gjennomgås nå i organisasjonen, og AntirasisteN vil få tilgang til å publisere mye av dette i neste nummer.

Klaget inn Sør-Trøndelag politidistrikt

Sør-Trøndelag SOS Rasisme klaget den 4. mai inn Sør-Trøndelag politidistrikts behandling av folk med utenlandsk bakgrunn for Likestillings- og diskrimineringsombudet. Bakgrunnen for klagen var at fylkeslaget ble kontaktet fire ganger på noen måneder av en drosjesjåfør som anklaget politiet i Trondheim for diskriminerende oppførsel.

Islamkritiker for retten

Den nederlandske høyreorienterte politikeren Geert Wilders måtte forsvare sin kritikk mot islam i retten, etter å ha tapt anken om å få saken avvist, meldte Harstad Tidende i slutten av mai. Wilders er blant annet tiltalt for å ha sammenlignet islam med nazisme. Nederlands høyesterett har bestemt å opprettholde kjennelsen fra ankesaken tidligere i år, der retten ikke fant grunn til å frafalle tiltalen mot Wilders for å oppildne til hat og diskriminering av muslimer, slik hans advokater krevde.

Fotballspiller beskyldt for rasisme

Skeid-spiller Oluwasegun Abiodun anklaget motspiller Klaus Vikesdal Petersen (Stavanger IF) for rasisme etter en duell i 82. minutt av kampen den 24. mai. Aboidun hevdet at Vikesdal Petersen kom med rasistiske tilrop som «apekatt» like etter duellen, meldte Aftenposten.

- La David Irving være

Vi må glemme David Irving fortest mulig, og hvis han blir omtalt, må pressen ta ansvar og beskrive hva han står for, mener Herman Kahan.

Av Jin Kathrine Fosli

Norsk-jødiske Herman Kahan, som selv har overlevd konsentrasjonsleiren i Auschwitz, mener debatten rundt den omstridte historieforfatteren David Irving har fått altfor mye oppmerksomhet. Helst skulle han sett at debatten ble lagt død.

-Hvis pressen skal omtale David Irving, bør de også ta ansvar og beskrive det han har gjort. Han har for eksempel vært dømt i England og så videre, sier Kahan og viser til rettsaken mellom David Irving og historieprofessor Deborah Lipstadt i 2000. Rettsaken endte med at Irving ble dømt for å bevisst ha manipulert og feilaktig framstilt historiske fakta.

Kontroversielle metoder

Irvings utgivelser har skapt debatt blant annet på grunn av anklager om at forfatteren trekker konklusjoner i den retningen som passer inn med hans ideologiske grunnsyn . Likevel har Irving fått positiv omtale fra flere historikere, blant annet den avdøde britiske historieprofessoren Hugh Trevor-Roper, for evnene sine til å finne fram til originale kilder. Kritikken mot Irving har derfor i hovedsak gått ut på at han fordreier fakta i måten han velger å framstille historiske hendelser.

De unge vet så lite, og så kommer en mann og kaller seg historiker og sprer kunnskap som er så falsk som det han gjør. Og da må vi vite hva han snakker om, poengterer Kahan. Han forteller at debatten og Irvings på3stander har vekket minner fra gamle dager og påstander av typen «alt er jødenes feil», og «jødene tenker bare på penger».

Krenker

Under rettsaken i London hevdet David Irving at cyanid ble brukt til avlusing i Auschwitz, og følgelig at det ikke foregikk noen organisert masseutryddelse i gasskamrene. Han har også uttrykt tvil om vitneutsagn fra overlevende etter Auschwitz og andre konsentrasjonsleire.

- Hva tenker du om slike påstander?

Påstandene til Irving krenker. Man har overlevd, og føler et ansvar for framtiden. Men dette har fått altfor mye oppmerksomhet, og det er synd, synes Kahan. Han understreker at et fritt ord er veldig viktig, men at det må være basert på sanne påstander, og ikke på løgn. Å komme med påstander som Irving gjør etter seksti år mener Kahan er helt hårreisende.

- Vi skal ha dialog, og vi skal utveksle ord og tanker. Men de skal være rene, ekte. Å komme med slike påstander etter seksti år, å benekte det som har skjedd, blir som å drepe igjen. Jeg synes vi skal la David Irving være, og glemme ham fortest mulig. Og hvis han blir omtalt må også måten han arbeider på bli beskrevet, avslutter Kahan.

Frp vil føre til papirløs oppblomstring

Pressemelding fra SOS Rasisme 11.juli 2009

Vi risikerer å få tusener papirløse asylsøkere. Med Frp ved makta, vil antallet papirløse innvandrere i Norge eksplodere, frykter SOS Rasisme. «Det er helt avgjørende for å beholde kontrollen at asylsøkere har en reell mulighet til å registrere seg og få asyl om de tilfredsstiller kravene. Det gjør et flertall av asylsøkerne som kommer til Norge i dag».

Asylpolitikken som Frp legger opp til vil ikke faktisk hindre folk å komme seg over Norges grenser, og det bør også Frp se. Den vil derimot føre til at færre registrerer seg som asylsøkere, og at flere går rett inn i en papirløs tilværelse.

«Se bare på Italia og Hellas. De har en umenneskelig streng asylpolitikk, med veldig små sjanser for å få asyl uansett hvor forfulgt man er. De har også hundretusener av papirløse innvandrere, et problem Norge til nå i stor grad har blitt spart for», sier Simon Strumse i SOS Rasisme.

Det er ikke bare asylsøkere som taper på Frps politikk, det er er også alle arbeidsfolk som ønsker skikkelige lønninger, og alle som er opptatt av grunnleggende trygghet for de som bor i Norge. Innvandrerne som jobber svart har ikke den samme tryggheten eller tilgangen til helse, utdanning og andre velferdssystemer. Nordmenn taper på at lønningene blir presset ned, og at de ikke får lov til å betale skatt og være med på å finansiere fellesskapet.

«Frps forslag vil ende opp med å sende vekk de ærligste asylsøkerne som registrerer seg i god tro om at menneskerettighetene respekteres også i Norge. De som er litt smartere eller har sjekket ut forholdene på forhånd kommer aldri til å melde seg», mener Strumse.

- Innvandrere mindre på uføretrygd enn nordmenn

Innvandrere er slettes ikke trygdesnyltere. Ny forskning tyder på at innvandrere faktisk er mindre uføretrygda enn befolkninga forøvrig.

Av Sondre Sæbjørnsen

Statistikker har gjennom flere år vist at innvandrere er mer uføretrygda enn andre. Dette har prega den politiske debatten, og vært en sentral del av diskusjonen rundt innvandring fra ikke-vestlige land.

Nå har en gruppe forskere ved UIO, ledet av professor i sosialmedisin Bjørgulf Claussen, utarbeidet en ny rapport som tyder på at det i realiteten ikke er noen forskjell, men at innvandrere fra ikke-vestlige og øst-europeiske land kanskje er mindre uføretrygda enn andre.

Rapporten ble publisert i siste nummer av Scandinavian Journal of Public Health.

Ikke et spørsmål om etnisitet

Denne rapporten er mer dyptgående enn tidligere rapporter, og tar de nødvendige forbehold for å skape et helhetlig samfunnsbilde.

I tidligere undersøkelser har man bare sett på etnisitet og uførepensjon, og det er derfor skapt et skille som er unaturlig i forhold til samfunnsforskjellene.

Når man justerer for yrke, arbeidsforhold, inntekt og selvrapportering om helse og stress, forsvinner forskjellene mellom innvandrere og nordmenn, i følge forskningens resultater.

Årsakene til de store statistiske forskjellene er altså arbeidsforhold og inntektsforskjeller, mener forskerne.

- I vår undersøkelse hadde vi opplysninger om yrke og inntekt, og om vi tar hensyn til forskjellene mellom etniske nordmenn og innvandrere her, ser forskjellene i uførepensjon ut til å bli borte, sier Claussen i intervju med Dagbladet.

Tyngre jobber

Claussen peker på at innvandrere i Norge har tradisjonelt tyngre yrker enn den øvrige befolkninga, ofte til tross for høy kompetanse. Både kvinner og menn er oftere ansatt i ufaglærte jobber, og vil derfor på lik linje med andre motta mer uføretrygd.

- Innvandrere har mye ufaglært arbeid både blant kvinner og menn. Det er jobber som er tunge og dårlig betalt, og de som har slike jobber pleier ikke å kunne jobbe til de blir 67 år, de får uførepensjon før de

får alderspensjon, sier Claussen.

Personer i friere yrker blir sjeldent uføretrygda, og det er dette som har utgjort skillet mellom innvandrere og etniske nordmenn. Forskninga viser nemlig at innvandrere og etniske nordmenn i tilsvarende yrker mottar omtrent lik grad av uføretrygd.

Om innvandrere fra lavinntektsland hadde hatt samme yrke og inntekt som etniske nordmenn, ville uførepensjonsgraden vært den samme, mener Claussen.

Helomvending

Men ikke nok med det. Når en ny faktor blir tatt med i utregningen viser resultatet at innvandrere faktisk mottar mindre trygd enn andre.

Når vi også tar hensyn til allmenn helse og til mentale plager, ser det ut til at innvandrerne langt sjeldnere får uførepensjon. En tolkning av funnene er at innvandrere fra tredjeverden-land har en sterkere arbeidsmoral enn tilsvarende grupper med etniske nordmenn.

- Hva tror du er årsaken til det?

- Jeg tror denne gruppen har kommet hit for å arbeide og at de er et positivt utvalg mennesker som har bra med overskudd og arbeidsmotivering, sier Claussen.

Nazister møter motstand

I vår ble det klart at de nazistiske organisasjonene NorgesPatriotene og Vigrid får lov til å stille med lister til årets stortingsvalg, stikk i strid med FNs konvensjoner.

Av Jon Trygve Bergsåker

Men SOS Rasisme byr på motstand sammen med elevene ved de videregående skolene i Vestfold og Buskerud, de to fylkene hvor nazistene stiller med listene sine. SOS Rasisme har reist land og strand rundt i fylkene for å samordne motstanden med lokale elevrådsledere. Det vi har snakket om er mulighetene for å hindre at Vigrid og NorgesPatriotene slipper til i skoledebattene med sine giftige mobbebudskap. Det er helt tydelig at ingen elever er interessert i å la nazistene få en talerstol for å mobbe elever med minoritetsbakrunn, homofil legning og jødisk eller muslimsk tro. For dette har vi fått flere oppslag i lokale aviser.

Elevens mening bør ha mest å si

Til tross for at fylkeskommunene mener at det er en god idé å invitere kjente nazister til å snakke på skolene, er det til syvende og sist elevenes ønsker ved disse skolene som bør veie tyngst. De personene som har ansvaret for å arrangere disse bør vurdere dette veldig alvorlig.

Opplysningsarbeid i byene

Det har blitt holdt stand i de viktigste byene i Vestfold og Buskerud, hvor vi både har fått vervet nye medlemmer og gitt forbipasserende informasjon om hva som foregår i lokalmiljøene deres. Responsen har vært positiv, og folk er glade for å få muligheten til å ta et aktivt standpunkt mot nazistisk organisering.

Produsert mye materiell

Det har blitt produsert mye materiell til bruk for dette arbeidet, både med tanke på stand på gaten og til bruk for skolestart i høst. Med en gang det var kjent at NorgesPatriotene hadde levert inn et listeforslag var vi raskt ute med å lage en såkalt «standbukk», som består av to plater lent mot hverandre der vi påviste NorgesPatriotenes nazistiske profil og kobling til Vigrid. En tilsvarende bukk som inneholder informasjon om Vigrid ble senere laget. I tillegg til dette har det blitt laget både plakater og løpesedler som har blitt hengt opp og delt ut.

Skuffende holdning fra ungdomspartiene

Unge Høyre i Buskerud gikk den 5. august ut med at de ville boikotte alle debatter der Vigrid ville dukke opp. Vi i SOS Rasisme gledet oss stort over dette. Vi ble dermed skuffet da de dagen etter trakk dette tilbake, fordi Arbeidernes Ungdomsfylking (AUF) ikke ville være med på boikott. Fremskrittspartiets Ungdom og Unge Venstre har også uttalt at de ikke vil støtte en boikott. Vi forundrer oss over at de etablerte ungdomspartiene i Buskerud vil være med på å legitimere nazistenes mobbebudskap ved å stille opp i debatt mot dem.

Ukritisk holdning fra media

I enhver valgkamp er det naturlig at mediene vil bruke mer tid enn vanlig til å dekke politikernes synspunkter. I større grad enn normalt gjelder dette også de mindre partiene. Noen medier, deriblant NRK Østafjells, har valgt å intervjue Vigrids «listetopp», Thorgrim Bredesen, som om han ikke skulle ha vært nazist, men en representant for et lokalt interesseparti. Dette er svært uheldig. Ikke bare blir han tilbudt en talerstol for sitt budskap uten å bli stilt kritiske spørsmål, men de leserne som ikke kjenner til Vigrid fra før kan fort få et helt annet inntrykk av gruppen enn det som er realiteten, nemlig at det er snakk om en rent nazistisk gruppe som helt åpent hyller Adolf Hitler og det tyske nazi-regimet.

Kriminell ideologi

Norge ratifiserte den 6. august 1970 en FN-konvensjon som slo fast at nazistisk organisering ikke skal være beskyttet av ytrings- og organisasjonsfriheten, men tvert imot være forbudt. I tillegg har Norge en egen rasismeparagraf, straffelovens §135a, som fastslår det samme. Denne har Vigrids ubestridte leder, Tore W. Tvedt blitt dømt etter. Øyvind Heian, leder i NorgesPatriotene, er tidligere straffedømt for drapstrusler mot justisminister Knut Storberget. Han har også vært siktet for besittelse av barneporno. Og dersom noen fortsatt skulle være i tvil om at han er nazist, så kan det være på sin plass å minne om at han og Tore W. Tvedt for ikke lenge siden faktisk bodde i samme hus. Dette var etter at NorgesPatriotene ble startet.

Ingen talerstol til nazister!

De ytringene nazistene fremfører er ikke politiske. Det er ren mobbing, og vi ser på det som helt selvfølgelig at ingen skoler er interessert i å bidra til en økning av dette. Nazistene har alltid satset tungt på å rekruttere problemutsatt ungdom, og det å invitere de til skoledebatter vil være en direkte hjelp for de fra skolene sin side. Å slippe nazistene til uten motstand er noe som ikke engang skjedde i Tyskland på 30-tallet. Her måtte nazistene faktisk kjempe for muligheten til å snakke. Man kan si at de er få og latterlige, og for folk flest er de nettopp det. Men det trengs ikke mange for å gjennomføre grove voldshandlinger, noe drapet på 15 år gamle Benjamin Hermansen beviste i 2001. Når vi vet at flere av NorgesPatriotenes medlemmer, blant annet hobbybokseren(!) Torgeir Bjelland, har truet antirasister på livet er dette noe vi må ta på alvor.

Vis motstand mot nazistene i Vigrid og NorgesPatriotene – aldri mer 1940 – aldri mer nazisme!

Nyhet: Kokebok mot nazisme!

SOS Rasismes Antinaziutvalg (ANU) lanserte før sommerferien en egen kokebok mot nazistisk aktivitet. Nå håper utvalget at kokeboka blir brukt rundt omkring i lokalmiljøene.

Flere erfaringer og tilbakemeldinger fra lokallagene kan gjøre den stadig bedre. Kokeboka inneholder i dag mange forskjellige tekster om nazismen, og hvordan den kan bekjempes. De mest kjente nazistiske gruppene presenteres, man kan lese intervju med en som tidligere var med i Vigrid men som har brutt med miljøet, det finnes eksempler på hvordan lage en parole eller leserbrev og mye mer. Det er også laget et eget kapittel med argumenter for å forby nazismen.

- Gi tilbakemeldinger

Leder i ANU, Ola Melbye Pettersen, mener at kokeboka trengs. - Den skal være et verktøy for å forebygge oppblomstring av nye miljøer og for å slå tilbake ethvert forsøk på å organisere vold og rasisme. Vi i ANU håper den kommer til nytte, og at vi kan fortsette å utvikle kokeboka etterhvert som det gjøres nye erfaringer rundt omkring i landet, sier Pettersen. Han oppfordrer alle som har innspill til å sende en mail til antinazi@sos-rasisme.no

Utdrag fra kokeboka:

«Et lite miljø i europeisk sammenheng

Det samlede nazistiske miljøet har de siste årene bestått av mellom 100 til 300 personer, som i større eller mindre grad kan kalles organiserte. Dette er tall som både politiet og antirasister opererer med. Det er vanskelig å slå fast det nøyaktige tallet pr i dag, men det er grunn til å tro at tallet er nærmere 100 enn 300. Dette skyldes at tidligere aktive organisasjoner som Boot Boys er nedlagt, og at organisasjoner som Vigrid har hatt en betydelig nedgang i sin rekruttering. (...)»

«Norske nazister: Vigrid

Vigrid er i dag en åpent nazistisk organisasjon. Det er kanskje også Norges mest kjente nazigruppe, selv om aktiviteten det siste året har vært mindre enn sine kolleger i Norgespatriotene.

Kall fra Odin

Vigrid ble grunnlagt av Tore Wilhelm Tvedt i 1998. Tvedt påstår at han fikk et kall fra guden Odin, og at hans misjon på jorda er å redde den hvite rase. Vigrid har hele tiden blandet norrøn gudetro med klassisk antisemittisme og nazisme. I begynnelsen nektet Tvedt for at de var nazister, og hevdet at de bare var et religiøst samfunn. De siste årene har imidlertid propagandaen glidd over i åpen støtte til Hitler og nazismen. (...)»

«Rapporter nazisme i nettsamfunn

Norske nazister rekrutterer ungdom gjennom nettsamfunn, og misbruker også disse til å true og sjikanere. Vigrid, Norgespatriotene og andre nazister har blant annet grupper på Facebook, Nettby, Blink og andre steder. Kommer du over eller opplever rasistiske innlegg, i form av sjikanering, trakassering eller propaganda kan du sende en e-post til administrator av nettstedet. Mange bruker slike kontaktskjemaer. (...)»

Kokeboka finnes nå på nettsiden: www.sos-rasisme.no/anu

Mannen bak «Innvandrervisa»

Stian Karlsen ble invitert til regionskontoret i Trondheim for et intervju om at låten hans «Innvandrervisa» har blitt brukt av Porsanger Frp når de står på stand. Akkurat det har han for noen kanskje et uventet syn på.

På nettstedet YouTube har sangen blitt spilt av flere hundre tusen ganger
Illustrasjon: youtube.com

Av Geir Richard Haugen

Låten skrev han i 2000 til sin kjæreste, på oppfordring av henne. Hun ønsket seg en melodi som kunne parodiere stigmatiseringen, fordommene og skepsisen som «Blomstrer fra de politiske fløyene, og forøvrig folk flest». Lite ante han om oppmerksomheten låten ville få. Han spilte den for sine kolleger, som likte den så mye at de ønsket at han spilte inn den på CD. Og dette gjorde han. Det ble litt overraskende for Karlsen at noen av de valgte å legge den ut på internett, «hvor den har levd sitt eget liv», som Karlsen poengterer.

Karlsen likte ikke at låten lå på nettet under andres navn, noe som førte til at han selv la ut låten under sitt eget, med mailadresse slik at folk kunne komme med konstruktiv kritikk.

Stian Karlsen, mannen bak innvandrervisa.

Karlsen har også deltatt i flere fora for å diskutere låten videre. Han var ikke like imponert over alle uttalelsene som kom, men tok de ikke så alvorlig da innsenderne var anonyme. Han bekrefter at de sterkeste utsagnene kom fra de. Karlsen engasjerer seg ikke i slike fora lenger.

«Låten er ment at man skal se mennesker hver for seg. Ikke dømme etter opprinnelse, nasjonalitet, religion og liknende.»

Siden det kom sterke tilbakemeldinger på nettet. - Hvordan har kolleger og andre bekjente reagert på låten, Karlsen? Er du blitt kalt rasist? spør vi.

«Ikke annet enn barn på jobben som har spurt om jeg er rasist.» Han har da benyttet anledningen til å informere hva han har ment med låten - at den er ironisk ment. «Låten er ikke rasistisk! Låten er ment at man skal se mennesker hver for seg. Ikke dømme etter opprinnelse, nasjonalitet, religion og liknende. Den er dessuten ment humoristisk. Eksempler er strofene «Hadde det vært opp til Hagen, hadde vi måtte dra på dagen». Den dagsaktuelle versjonen er «Hadde det vært opp til Jensen, ville vi bli stoppet ved grensen», svarer Karlsen.

Og akkurat med tanke på de strofene finner Karlsen det veldig underholdende og selvmotsigende at Porsanger Frp presterer å bruke låten hans. «Det blir jo selvmotsigende» sier han. «De latterliggjør jo seg selv, det hele blir dumt». Det faktum at de benytter låten liker han ikke. Han tar selv sterk avstand fra politikken deres. «Låten er jo myntet på slike som Frp!».

Karlsen avkrefter at han angrer på å ha skrevet låten eller at den ligger på nettet. Samtidig forteller han at han er inne på ideen om ny låt, hvor han skal parodiere Ola Normann. Den skal være klar innen sommeren 2010. «Det skal legges spesielt vekt på teksten», sier han.

Karlsen skyter inn at i låten har han forsøkt å benytte aktuelle personer. For eksempel er Hakan Sükür en svært kjent tyrkisk fotballspiller som kanskje er mest kjent for å ha skåret VM-historiens raskeste mål.

Avslutningsvis sier Karlsen at det er trist at folk ikke tar ironien i låten. Alt dette kom altså som et resultat av å skulle musikalsk tilfredsstille sin utkårede. Stian Karlsen avslutter intervjuet med å tegne medlemskap hos SOS Rasisme.

Undertegnede tar kontakt med Porsanger Frp etter intervjuet for kommentar fra leder Torgeir Thomassen. AntirasisteN ber om en kommentar til Stian Karlsens synspunkt på at de benyttet låten. Thomassen svarer: «Vi tar til etteretning at låtskriver ikke ønsker at vi benytter låten, og kommer ikke til å bruke den igjen. Vi tar sterk avstand fra rasisme, og beklager om vi har støtt noen i denne forbindelse».

«Innvandrervisa»

Jeg Heter Ali Bhutto, Og
Kommer Fra Pakistan
Fra Min Butikk På Hjørnet
Selger Jeg Frukt Hele Dagen
Jeg Kjører Fet Mercedes Og
Har Alt For Mye Penger
Hva Jeg Skal Gjøre Med Dem
Vet Jeg Nesten Ikke Lenger

Jeg Heter Ahmed Mustafa Og
Kommer Fra Somalia
Jeg Har Fire Koner Og En
Haug Med Barn
Jeg Lever Godt På Staten Her
Det Er Det Vi Alle Gjør
Jeg Fatter Ikke Hvorfor Ikke
Jeg Har Kommet Før

Vi Er Alle Sammen Innvandrere I Det Norske Land
Vi StjEler Og Vi Sloss
Og Tar Jobben Fra Norske Menn
Vi Er Alle Sammen Del Av
Den Store Mørke Plagen
Hadde Det Vært Opp Til Hagen
Hadde Vi Måtte Dra På Dagen, Ja

Jeg Heter Mikail Panic Og
Kommer Fra Bosnia
Jeg Kjører Pirat-Taxi Og
Smugler Inn Narkotika
Når Du Skal Hjem Fra Festen
Kan Du Bare Stoppe Meg
Og Skal Du Dope Deg Kan Du
Få Kjøpe Det Av Meg

Jeg Heter Hakan Sükür Og
Kommer Fra Tyrkia
Det Er Meg Den Sterke Lukta
I Oppgangen Din Kommer Fra
Vi Bor 30 Mann Hos Meg,
Men Kun Jeg Har Eget Pass
Og I Morgen VenteS 8 Til Bak
I Et Lastebil-Lass

Vi Er Alle Sammen Innvandrere I Det Norske Land
Vi Stjeler Og Vi Sloss
Og Tar Jobben Fra Norske Menn
Vi Er Alle Sammen Del Av
Den Store Mørke Plagen
Hadde Det Vært Opp Til Hagen
Hadde Vi Måtte Dra På Dagen, Ja

Vi Er Hong Og Kong Og Song Og Long
Og Kommer Fra Vietnam
Vi Driver Rundt Omkring I Byen
Vært Med På Masse Ran
Vi Er Med I En Ganske Skummel Gjeng
Du Kjenner Kanskje Oss
Det Er Oss Politiet Tauer Inn
Hver Helg Fordi Vi Sloss

Jeg Heter Ayatollah Og
Kommer Fra Iran
Sammen Med En Kompis
Selger Jeg Kebab Som Bare Faen
Kjøttet Det Er Ekte Nok Fra Bakgaten Vår
Er Katten Din Blitt Borte,
Sjekk Munnen Din For Hår

Vi Er Alle Sammen Innvandrere I Det Norske Land
Vi Stjeler Og Vi Sloss
Og Tar Jobben Fra Norske Menn
Vi Er Alle Sammen Del Av
Den Store Mørke Plagen
Hadde Det Vært Opp Til Hagen
Hadde Vi Måtte Dra På Dagen, Ja

verv 4 venner - få t-skjorte
sos-rasisme.no/4omdagen/

AntirasisteN

Napp ut!

SOS Rasisme i Norge - valgbilag 2009

Hold deg oppdatert om rasisme: www.sos-rasisme.no

AntirasisteN

Gis ut av SOS Rasisme i Norge

Ansvarlig redaktør: Trond Thorbjørnsen
Redaktør: Ola Melbye Pettersen
Redaksjonssjef: Jan Erik Skretteberg
Redaksjonssekretær: Mari Stine Johansen

Et spill på folks fordommer?

Noen lurer kanskje på hvorfor SOS Rasisme engasjerer seg i valgkampen. «Er ikke SOS Rasisme partipolitisk uavhengig?» kan noen spørre. Jo, det er slik at SOS Rasisme er en partipolitisk uavhengig organisasjon. Likevel er valgkampen noe vi som organisasjon må engasjere oss i – dessverre.

De siste årene har det blitt tydelig at det finnes svært kyniske krefter som er villige til å stemple hele folkegrupper som kriminelle for å få økt oppslutning. Men å spille på rasisme og fordommer skaper frykt og falske motsigelser blant folk. Dessverre er det slik at det også gir billige poenger, medieoppmerksomhet og dermed flere stemmer.

SOS Rasisme har som oppgave i valgkampen å først og fremst være ei vaktbikkje som holder valget fritt for løgner, fordommer og brunt grums. Viktigheten av dette er enda større ved dette valget siden de to nazipartiene Vigrid og NorgesPatriotene stiller til valg i henholdsvis Buskerud og Vestfold. Våre lokallag i SOS Rasisme i de to aktuelle fylkene er de viktigste pådriverne for å sørge for en rasismefri valgkamp.

Vi jobber for å få velgerne og politikerne til å ta aktiv avstand fra rasisme i tillegg til at vi tilbakeviser rasistenes løgner når de stikker hodet sitt fram i media. Våre mange lokallag er nøkkelen til å «vinne» denne kampen. Hvis så mange lokallag som mulig har aksjoner på gata, sender leserinnlegg og pressemeldinger, utfordrer politikerne og arrangerer åpne møter og verver nye medlemmer til SOS Rasisme – da er vi mye nærmere en valgkamp fri for rasisme og løgner.

Som velgere har også mange av våre drøyt 40.000 medlemmer muligheten til å ta et tydelig standpunkt. Still partiene kritiske spørsmål, utfordre dem og boikott partier som Demokratene, som har rasisme og muslimhets som sin viktigste valgkampsak og kjemp mot nazistene i Vigrid og NorgesPatriotene.

Godt valg!

Med antirasistisk hilsen,

SOS Rasisme i Norge

Rasistiske uttalelser

De siste månedene har flere politikere kommet med hårreisende uttalelser som viser nettopp hvorfor det er så viktig å vokte alle partiene i valgkampen, ikke bare de nazistiske gruppene som stiller til valg:

«Radikal islam hører ikke hjemme i Norge på noen som helst måte og det vil vi bekjempe. (...) Det er en stor utfordring å håndtere alle innvandrerne i Norge, det er også en stor utfordring er å få sendt ut de som ikke får opphold i Norge»
- Arbeiderpartiets Martin Kolberg, 12.03.09

Brune partier

Det finnes flere partier på ytterste høyre som har både brun politikk og mye grums blant partimedlemmene sine. De færreste klarer å samle nok underskrifter til å stille til valg, men både Vigrid, NorgesPatriotene og Demokratene har klart det. De små partiene kan spre mye rasisme i valgkampen hvis vi ikke gjør noe med det.

Å stoppe propagandaen fra disse rasistiske partiene og nazisgruppene er viktig, enten det spres gjennom offentlige torgmøter, løpesedler eller andre kanaler. Å la disse partiene få spre rasismen sin er det samme som å tvinge antirasister og minoriteter til å la seg forhåne og undertrykke.

Politikernes ansvar for en inkluderende valgkamp

- retningslinjer for deltakere i valgkampen 2009

Dette dokumentet gjelder for alle som er involvert i Stortingsvalgkampen, uavhengig om de er representanter, partimedlemmer, partitilhengere eller valgkampmedarbeidere.

De undertegnede forplikter seg til å:

1. Opptre bevisst med respekt for menneskeverdet.

2. Fordømme alle former for trakassering samt stigmatiserende eller diskriminerende uttalelser som rammer mennesker på grunn av etnisk eller religiøs tilhørighet, seksuell orientering, alder, funksjonsevne eller kjønn.

3. Ikke spre, eller oppfordre andre til å spre, publiserere, eller på noen måte gi sin tilslutning til noe materiale, det være seg løpesedler eller plakater, innslag på etermediene eller i den elektroniske fora, som med stor sannsynlighet vil bidra til mindre toleranse og økt grad av diskriminering av mennesker på bakgrunn av tilhørighet til de nevnte gruppene.

4. Utvikle klare retningslinjer for at det i kontakt med velgere, inkludert stemmesanking dør-til-dør, per telefon og/eller i elektroniske fora, ikke blir oppfordret til diskriminering eller trakassering av de nevnte gruppene.

5. Aktivt oppfordre alle som er involvert i partiets egen valgkamp til å overholde disse retningslinjene, og oppfordre alle andre som er involvert i valgkampen, spesielt media, om å gjøre det samme.

Ved å undertegne denne erklæringen tar jeg ansvar for at påstander om brudd på disse retningslinjene vil bli undersøkt og fulgt opp overfor kandidater, partimedlemmer eller personer som på partiets vegne ikke opptrer i overensstemmelse med retningslinjene.
Raymond Johansen, AP

Erling Lae, H

Torstein Dahle, Rødt

Per Willy Amundsen, FRP

Magnhild Meltveit Kleppa, SP

Knut H. Jahr, KrF

Silje Schei Tveitdal , SV

Ola Elvestuen, V

«Virkeligheten er at man nå er i ferd med å tillate en form for snikislamisering i dette samfunnet og det må vi sette en stopper for»
- Frp-leder Siv Jensen, 21.02.09

«Vi foreslår at det opprettes norske asylmottak i Afrika for å møte den rekordhøye tilstrømningen av asylsøkere til Norge.»
- Frps innvandringspolitiske talsmann, Per Willy Amundsen, 11.07.09

«Det er ganske merkelig at norske myndigheter gjør alt som er mulig for å sikre best mulig boliger for asylsøkere og flyktninger, mens flere studenter risikerer å måtte sove i telt den første studietiden»
- Demokratenes, Trine Sellæg, aug 2009

«I Drammen hadde det vært på tide med en pause fra ikke-vestlig innvandring.»
- Varaordfører i Drammen, Freddy Hoffmann (Frp), 23.02.09

NorgesPatriotene

NorgesPatriotene (NP) stiller liste i Vestfold og er ei nazigruppe som kamuflerer seg bak en «vanlig» innvandringsfiendtlig frakk som har som eneste kampsak å stoppe ikke-vestlig innvandring til Norge.

Nazigruppa blei stifta i 2007 av daværende Vigrid-medlem Øyvind Heian, som seinere har blitt dømt for blant annet drapstrusler mot justisminister Knut Storberget. Den nazistiske organisasjonen Nasjonaldemokratene, som stilte til valg i Oslo i 1991, gikk inn i NP samme år.

Heians gruppe påberoper seg stor aktivitet og hevda i begynnelsen av august at de allerede hadde delt ut 30.000 løpesedler til husstandene i Vestfold. Dette ser likevel ut til å være tvilsomt. NP har også markert seg med samarbeid med organisasjonen Stopp Islamiseringen Av Norge (SIAN) og demonstrasjoner disse har prøvd å gjennomføre. I tillegg har NP gjort seg bemerka med å anmelde andre organisasjoner og enkeltpersoner de ikke er enig med.

NP har også gått sterkt mot Frp og forsøkt å «avsløre» dette partiet som «svikere» i innvandringspolitikken.

NorgesPatriotene stiller liste kun i Vestfold.

Vigrid

Vigrids leder og toppkandidat i Buskerud, Thorgrim Olaf Bredesen, forsøkte i Bygdeposten 6.august 2009 febrilsk å bortforklarte at nazigruppa Vigrid og partiet Vigrid hadde noe med hverandre å gjøre. Avisa skreiv at «[h]an sier at partiet verken er rasistisk eller nynazistisk, men et parti som er for full innvandringsstopp. Bredesen forklarer videre at det ikke er noen fellestrekk mellom organisasjonen og partiet Vigrid, foruten om navnet.»

Dette er jo mildest talt en rar forklaring. På lista til valget i Buskerud står Vigrids grunnlegger og reelle leder, Tore Wilhelm Tvedt, på andre plass. Tvedt er dømt etter rasismeparagrafen for å ha uttalt at jøder ikke er mennesker, men parasitter, i tillegg også til å være domfelt for vold mot en mindreårig og ulovlig våpenbesittelse.

Organisasjonen Vigrid blei stifta 31.desember 1998 og anser den norrøne guden Odin som skaper av universet. Bredesen har i over et halvt år lova at de skal publisere et valgprogram, men det har i skrivende stund ennå ikke kommet. I stedet har de et partiprogram hvor de blant annet sier at «[d]e fremmede folkeslagene som kommer til Norge har ofte et svært aggressivt forhold til norske jenter.» og at «[p]olitisk korrekte politikere og byråkrater byr over hverandre i kampen for å få de fremmede inn i landet og ut i kommunene.»

Det er likevel ingen grunn til å le av Vigrid. I tillegg til at Tvedt er dømt for rasisme, vold og ulovlig våpenbesittelse, har også politiet gått ut og sagt at han var svært delaktig i å psyke opp Joe Erling Jahr og Ole Nicolai Kvisler, nazistene som tok livet av femtenåringen Benjamin Hermansen på grunn av hudfargen hans på Holmlia i Oslo i januar 2001.

Vigrid stiller liste kun i Buskerud.

Demokratene

Demokratene ble stiftet i 2001, av utbrytere og ekskluderte medlemmer fra Fremskrittspartiet. Partiet har markert seg ved å ha profilerte medienisser som de tidligere Frp-politikerne Vidar Kleppe, Jan Simonsen og i seinere tid kjendiser som Ole Klemetsen og Gry Jannicke Jarlum på listene sine. Kombinert med sterkt rasistiske og innvandrerfiendtlige utspill har dette gitt det knøttlille partiet forholdsvis mye oppmerksomhet. Ved tidligere valg har profilerte nazister stått på partiets lister.

Partiet kaller Frp for «svikere» i innvandringspolitikken og mener blant annet at «[m]asseinnvandring medfører betydelige kostnader i form av trygder, sosialhjelp, undervisning osv. Erfaringene viser dessuten at masseinnvandring vil medføre omfattende kriminalitet. Det har allerede etablert seg en organisert mafia i Norge, for det meste bestående av personer med utenlandsk opprinnelse. Personer med utenlandsk bakgrunn er dessuten sterkt overrepresentert når det gjelder vold og voldtekter.

Masseinnvandring til vestlige land vil i verste fall medføre at europeere blir i mindretall i eget land. Våre liberale verdier, blant annet respekten for menneskerettigheter og vår kristne kulturarv, er truet dersom vi aksepterer en muslimsk masseinnvandring til Norge. Demokratene vil derfor føre en restriktiv innvandringspolitikk, hvor søknad om immigrasjon sendes UDI, i forkant av mulig innvandring, behandlingstiden settes til maks 8 uker.»

Partiets leder, Vidar Kleppe, ble rasende da Nei til EU nektet ham medlemskap i organisasjonen i januar i år. Grunnen til at Nei til EU ikke ville ha Kleppe som medlem, var at «[s]ummen av hans aktivitet, blant annet hjemmesiden til Demokratene, tilsier at han står for rasistiske holdninger», som Nei til EUs leder Heming Olaussen uttalte til TV2.

Kontor: Kristiansand
Leder: Vidar Sveinung Kleppe
Nestleder: Svein Otto Nilsen

Partiet stiller lister i alle fylker ved årets stortingsvalg.

Våre hovedkrav til politikerne:

1. Flyktningpolitikk

I 1975 ble det innført innvandringsstopp i Norge, noen allmenn innvandring har vi derfor ikke i dag. Når media og enkelte politikere i dag fører en «innvandringsdebatt» er det i virkeligheten noe helt annet: Det er et angrep på Norges forpliktelser overfor verdens flyktninger. Vi opplever stadig oftere at FN kritiserer Norge og EUs flyktningpolitikk. Vi vil ikke bo i et land som konkurrerer om å føre den mest inhumane flyktningpolitikken i Europa, derfor stiller vi krav til partiene som stiller til valg.

Vi krever:

- At den norske stat respekterer de internasjonale menneskerettighetsavtalene den har ratifisert
- At Norge fører en selvstendig flyktningpolitikk basert på flyktningkonvensjonen.
- At alle asylsøkere får en god og individuell saksbehandling i Norge.
- At Utlendingsnemda (UNE) må fungere som en reell ankeinstans, og at flere får anken sin behandlet i full nemnd.
- At midlertidige oppholdstillatelser ovenfor flyktninger opphører og at disse innvilges permanent oppholdstillatelse. Midlertidige ordninger er et overgrep mot flyktninger som søker stabilitet og trygghet.
- At mennesker som ikke kan returneres over flere år på grunn av forholdene i hjemlandet (ureturnerbare) skal har rett på beskyttelse i Norge.
- At psykiatrisk hjelp til torturofre og andre flyktninger med traumer må prioriteres.

Det vi trenger er ikke enda en «innvandringsdebatt», vi trenger en integreringsdebatt og en god integreringspolitikk. Vi trenger ikke enda strengere grenser der flyktninger ikke gis beskyttelse, vi trenger like vilkår og respekt for alle som lever i Norge.

2. Integrering

I Norge skal man respekteres for den man er, ikke hvordan man ser ut. Alle som bor i Norge har krav på respekt og en likeverdig plass i samfunnet. Vi trenger en integreringsdebatt og en bedre integreringspolitikk enn det vi har i dag.

Mennesker er individer, uansett hudfarge!

Vi krever at de folkevalgte påser at:

- Den nye loven som forbyr diskriminering håndheves aktivt.
- Det iverksettes tiltak for å sikre at innvandrere får innpass i arbeidslivet og på boligmarkedet.
- Kommunene gis økonomiske midler til å kunne gjennomføre en integreringsprosess.
- Tilbudet om norskopplæring til flyktninger og innvandrere utvides, slik at alle som blir boende i Norge har et godt språkgrunnlag.
- Flyktninger gis aktivitetsmuligheter på og utenfor asylmottakene.
- Flyktninger gis muligheter for bosetting i kommunene.
- Integreringsdebatten skal ha integrering som mål, ikke assimilering.

3. Offentlig støtte

Kampen mot rasisme er helt avhengig av lokale initiativ og organisering. Det er bare vanlige folks aktive standpunkt mot rasisme og nazisme som kan skape et samfunn uten forskjellsbehandling og utestenging av minoriteter.

Det er viktig at det offentlige støtter opp om positive tiltak fra lokalbefolkningen, men det er også nødvendig at politikerne selv blir aktivt med i arbeidet.

Vi krever:

- Økt støtte til frivillig arbeid mot rasisme, lokalt og nasjonalt.
- Økt støtte til innvandrerorganisasjoner og arbeid med minoriteter.
- At offentlige organer og bedrifter erklærer seg som antirasistisk sone.
- Nasjonale handlingsplaner mot rasisme.
- Offentlig informasjonsarbeid for å motvirke fordommer.

4. Nazisme og organisert rasisme

Norge er et demokrati med til dels stort fokus på menneskerettigheter. Nazistisk organisering er uforenelig med et slikt samfunn. Nazismen er i sin natur og hele sin historie en kriminell bevegelse. Nazistenes mål er etnisk rensing, avskaffelse av ytringsfrihet og innføring av fascistisk despoti.

Vi krever derfor:

- At Norge praktiserer sine forpliktelser ovenfor «FNs konvensjon om avskaffelse av alle former for rasediskriminering» og forbyr all rasistisk og nazistisk organisering.
- At «rasismeparagrafen» (§135a) blir håndhevet av politi og rettsvesen.
- At rasisme og nazisme på internett blir behandlet på lik linje med rasisme og nazisme i andre fora.
- At nazistiske nettsteder og publikasjoner blir stengt.

AntirasisteN
SOS Rasismes medlemsavis
Opplag: 35 000
Trykk: Prinfo Dialecta

issn: 1501-6048
e-post: antirasisten@sos-rasisme.no
giro: 7874.05.34725

Arbeidsutvalget AU
PB 7073 St. Olavs plass
0130 OSLO
epost: . . . . au@sos-rasisme.no
tlf: 23 35 32 00
faks: 23 35 32 01

Økonomiutvalget ØU
pb 297
5501 Haugesund
epost: . . . . ou@sos-rasisme.no
tlf: 52 71 21 75
faks: 52 71 21 62

Ansvarlig redaktør: Trond Thorbjørnsen
Redaktør: Ola Melbye Pettersen
Redaksjonsjef: Jan Erik Skretteberg
Redaksjonssekretær: Mari Stine Johansen

Kulturredaktør: Kristian Ulyses Andaur
Lokalstoffredaktør: Iselin Knudsen Sæterdal

Redaksjonen:
Bård Eskild Frantzen
Sara Marie Skaug Bjørkly
Kaspar Vigestad
Jon Trygve Bergsåker
Geir Richard Haugen
Azer Pehilj
Sondre Sæbjørnsen
Jin Cathrine Fosli

Neste valgbilag
1. August 2011

Bokanmeldelse av Kjartan Fløgstads Grense Jakobselv

Grensesprengende lesing

I det mye omtalte og flammende nye verket sitt «Grense Jakobselv» utforsker og avkler nynorskforfatteren Kjartan Fløgstad nazismen som åndselitens politiske prosjekt.

Boka «Grense Jakobselv» er Kjartan Fløgstads siste bok i en lang rekke. Han har i løpet av de over førti åra han til nå har virka som forfatter etablert seg som Norges fremste representant for magisk realisme på norsk, hvor realistiske handlingsløp slår plutselig over i det fantastiske. Med denne nye romanen viser Fløgstad igjen at han er en av sin generasjons fremste norske skribenter.

Grense Jakobselv er ei grend i i Sør-Varanger kommune i Finnmark. Grenda ligger i et lite dalføre hvor Jakobselva renner nordover ut i Varangerfjorden. Elva markerer Norges grense mot Russland.

Som et tegn på Norges suverenitet over områdene øst til Jakobselva fikk kong Oscar II i 1869 bygget et luthersk-protestantisk kapell i Grense Jakobselv. På andre siden av elva råder russisk ortodoksi grunnen. Jakobselva er således også ei religiøst grense. Under andre verdenskrig sto fronten mellom Nazi-Tyskland og dets erkefiende Sovjetunionen skarpt og på stedet hvil ved Grense Jakobselv i tre og et halvt år, og markerte den europeiske fascismens rekkevidde. I etterkrigstiden var Grense Jakobselv sjølve jernteppet, NATOs ytstergrense mot Sovjets Warszawapakt. I dag er Grense Jakobselv den overnasjonale og grenseregulerende Schengen-avtalens ytterste utpost. Grense Jakobselv var og er skillet mellom Øst og Vest, Europa og Asia.

I boka følger vi to velutdanna tyske skolekamerater, lovende unge jurister og dedikerte SS-offiserer på deres reise fra München i Bayern opp til Grense Jakobselv og Kirkenes, Jakobselvas nærmeste by. Den ene, Paul von Damaskus, brennende overbevist nazist og en handlingens mann - sjølhøytidelig og snørrhoven. Den andre, Otto Nebelung, pragmatiker, opportunist og spyttslikker. Et prakteksemplar av åndselitens bukkrypende visergutter. Forfatteren portretterer og legemliggjør med disse to - på hvert sitt vis - glimrende fascismens sjøloppelskende og terroristisk innstilte, forkvakla menneskesyn.

Damaskus og Nebelung ankommer Kirkenes som okkupanter i 1940 og leder på nordfronten det tyske herrefolkets politiske innsatskommando mot den asiatiske jøde-bolsjevismen. Med raffinerte politimetoder og med solid filosofisk og juridisk forankring overvåkes, tortureres og drepes de som truer den europeiske sivilisasjon og vestlige kulturarv.

Ser en seg rundt i dagens Norge kan det virke som mange ikke forstår hvor alvorlig og dagsaktuelt det politiske temaet forfatteren prøver å ta opp med denne boka er. Om det kommer av avstanden i tid fra i dag til 1940-tallet eller den nåværende teflonglatte og likegyldige tidsånd kan en undre seg over. Men Fløgstad har i hvert fall sett seg nødt til å bruke burlesk humor for å nå fram til blaserte og middelmådige, studerende, SV-støttende, offentlige ansatte in spe - som tross alt er hans hovedmålgruppe.

Boka er utspekulert grundig og utleverer den nazistiske åndseliten på sitt verste. Den politiske kampen mot det nazistene anser som mindreverdige elementer klarer de to unge SS-offiserene på tross av dens blodige og brutale framtoning fint å kombinere med et utsvevende og luksuriøst sosialt liv. Med villige, frigjorte damer og de flotteste matretter og drikkevarer luftbåret ferskt av Luftwaffe rett fra den europeiske kontinent opp til det høye nord. Som den ene av bokas hovedpersoner, Otto Nebelung, treffende uttaler det: «Ingenting heng herlegare saman enn nazisme og dekadense.»

Opp gjennom krigen følger vi disse to dannede morderne på deres ferd inn i Sovjet på jakt etter sjølrealisering og herredømmet over liv og død. Dette inntoget stoppes brått et stykke inn på Kola-halvøya, utenfor Murmansk, hvor nordfronten forblei fastfrosset omkring tre og et halvt år før Den røde armé jagde nazistene med halen mellom beina tvers igjennom Finnmark. Da passa det sjølsagt våre to unge herremenn i mellomtiden bedre å befinne seg i Gestapos torturkammer i Oslos Victoria terrasse.

En annen hovedperson i boka er tyskerbarn og vokser opp i etterkrigstidens Norge, Alf Magnus Mayen. Tynget av skam over foreldrenes landssvik og henfallenhet for fascismen blir han en svoren demokrat og forsvarer av rettsstaten. Alf Magnus yter sitt beste på skolen, er pliktoppfyllende god i idrett, kaster seg med glød inn i forsvarets førstegangstjeneste, tar politiskolen på dagtid og juss-studier på kvelden ved siden av og blir rekruttert inn i politiets overvåkingstjeneste.

Politibetjent Mayens første tjenestested er Kirkenes og overvåking av tvilsomme elementer langs russergrensa, Grense Jakobselv. Her treffer han igjen personer som også figurerte der i Otto Nebelungs og Paul von Damaskus' tid. Etter hvert blir det veldig tydelig at mange av fascismens mellomledere bekledde de samme stillingene eller enda høyere embeter etter krigens slutt og like inn i vår tid. Og tyskerungen og demokraten Mayen ender opp med å gjøre eksakt den samme overvåkinga og forfølgelsen av statens og Europas fiender som sin fortids spøkelser. etter en tid ikke bare de samme oppgavene, men endog sammen med de tidligere SS-offiserene.

Kjarttan Fløgstad drar opp av hatten det ene navnet etter det andre av tidligere nazi-offiserer og fascist-generaler som etter andre verdenskrig gikk rett fra SS og over i CIA. Nebelung og Damaskus treffer vi igjen som en del av den vesttyske dommer- og politistand og som en del av den felleseuropeiske, CIA-leda, og den dag i dag eksisterende Stay Behind-terrororganisasjonen.

Slik springer boka fram og tilbake på et mesterlig vis som holder spenningen oppe. Fra mellomkrigstidens Tyskland, til okkupasjonen av Norge, fram til etterkrigstidens kalde krig, helt opp til nåtidens norske deltakelse i Schengen-avtalen og tilbake igjen. Ikke et øyeblikk er boka blotta for tempo. Kjartan Fløgstad demonstrerer med tyngde at han besitter store mengder kunnskap og behersker skribenthåndverket til det fulle. Boka er spekket med historisk innsikt som formidles gripende lettlest.

Med «Grense Jakobselv» minner Kjartan Fløgstads stil om et annet antifascistisk mesterverk, Jan Myrdals «En illojal europeers bekjennelser». Boka veksler voldsomt og utfordrende i handlingen, både i tid og intensitet. Forfatteren bytter stil. Fra biografisk oppramsende til en dagboklignende fortellerstil, brutt av meningsutveksling mellom bokens rollebesetning som formidler stor innsikt i både historien og dagens politiske stode. Et absolutt must for unge illojale, antifascistiske europeere som søker teoretisk innsikt!

Av Bård Eskild Frantzen

Kjartan Fløgstad er en av de mest kjente nålevende norske forfattere. Han skriver på nynorsk og har i tillegg markert seg som samfunnsdebattant og essayist.

Mange av bøkene hans utspiller seg i industrisamfunnene på Vestlandet, noe som gjenspeiler at Fløgstad sjøl vokste opp i Sauda i Rogaland, et utprega industrisamfunn. Dette har også forma forfatterens marxistiske grunnsyn.

I tillegg til bøkene sine, har Fløgstad også reist mye i Latin-Amerika, gjendikta latinamerikansk prosa og skrevet reiseskildringer fra dette kontinentet. Han har gjort verdifullt nybrottsarbeid for å påvise at det slett ikke var målrørsla som samarbeida med okkupantene i Norge under siste verdenskrig, men i stedet riksmålsbevegelsen, stikk i strid med hva mange tidligere har hevda.

Fløgstad er også en prisbelønt forfatter. Allerede i 1978 fikk han Nordisk Råds litteraturpris for romanen Dalen Portland. Flere ganger har han også fått Nynorsk litteraturpris i tillegg til Brageprisen to ganger og flere andre priser som henger høyt. Også i Chile har han fått priser for sitt skriftlige virke, da for å ha formidla prosa fra landet til et norsk publikum.

Lokallagskonferanse i Bergen 4-6. september

Meld deg på i dag: www.sos-rasisme.no/llk

Hva er en lokallagskonferanse?

En lokallagskonferanse (LLK) er en samling for alle lokallag i SOS Rasisme. SOS Rasisme avholder lokallagskonferanser én til to ganger i året, avhengig av om det er Landsmøte det året eller ikke.

På lokallagskonferansene er de fleste lokallag i SOS Rasisme samlet for å lære mer om rasisme og arbeidet i SOS Rasisme, møte andre aktivister fra hele landet, utveksle erfaringer og få innspill til fremtidige aktiviteter i laget.

Hvordan er en LLK organisert og hvordan er programmet?

Lokallagskonferansene varer fra fredag kveld til søndags ettermiddag. Deltakerne overnatter på konferansestedet, gjerne en skole, og får frokost, lunsj og middag der. Det er vanlig at vi har flere soverom, bl.a. ett for de som trenger ro om natten, og ett for de som ikke trenger det. Vi har også eget soverom for jenter.

Det blir vakthold om natten, og vi har aldri hatt nevneverdige problemer med bråk fra utenforstående eller andre ting.

Grupper

Deltakerne blir delt inn i grupper, normalt med 5 til 8 i hver gruppe slik at folk blir godt kjent med hverandre. Gruppene får noen ansvarsområder som de må følge opp, for eksempel ansvar for et måltid. Alle gruppene har en gruppeleder, og er i tillegg knyttet sammen med andre grupper som dekker samme felt.

Sosialt

Minst like viktig som verksteder, diskusjoner og foredrag er det at de som deltar på konferansen blir kjent med hverandre og har det hyggelig sammen. Det blir satt av mye tid til sosialt samvær, både til det organiserte programmet og til at folk kan bli bedre kjent på egen hånd.

Hvor mange kan komme?

Ditt lokallag har fått beskjed om hvor mange de kan sende, dette vet også din regionsansvarlige. Er du ikke aktiv i noe lokallag, ta kontakt med oss – klikk her.

Hva trenger du å ta med deg?

LLK er på en skole, du må ta med sovepose og liggeunderlag. Det er også lurt å ta med seg varme klær til vi skal ha aksjon på byen. Skrivesaker er fint å ha til gruppearbeid og innledninger. Ellers må du ha med deg mye godt humør ?

Overnatting

Overnatting skjer på skolen der konferansen skal være – så alle må ta med seg sovepose og liggeunderlag. Vi har flere soverom, bl.a. ett for de som trenger ro om natten, og eget soverom kun for jenter

Gå inn på www.sos-rasisme.no/llk for mer informasjon

Foto: Tomoyoshi NOGUCHI/ flickr.com

Matspalten Gane: Den perfekte biffen

Entrecôte

- Entrecôte er storfekjøtt som sitter mellom ribbeina på dyret. Ordet kommer fra fransk entre côte, «mellom ribbeina»

- Entrecôte er saftigere enn indre- og ytrefilet og har kraftigere smak.

- Kjøttet er så bra at restauranten Trancher i Oslo kun har en hovedrett på menyen: Entrecôte.

Kilde: Wikipedia,

Når jeg kjøper biff, kjøper jeg ikke indrefilet. Jeg kjøper heller ikke ytrefilet. Når jeg skal ha biff vil jeg ha entrecôte.

Stykket er ikke det dyreste hos slakteren, men definitivt det aller beste. Årsaken til dette er at entrecôten er marmorert med den del fett som gjør at kjøttet blir tilført saftighet og smak. Dette gjør at entrecôten er særlig god til å steke biff av.

Til en god biff trenger man en god saus og ofte er det selvfølgelige det beste. Hva smaker vel bedre enn biff med bearnaise? Denne fantastiske sausen er en gul, klassisk, fransk smørsaus og er oppfunnet i restauranten Le Pavillion Henri IV utenfor Paris i 1836. Kokken syntes at bearnaisen var både snobbete og dyr. Han kalte derfor opp sausen etter kong Henriks IVs fødeby, Bearn i Pyreneene.

Noe av det beste man kan legge på grillen er entrecôte. Kjøttet egner seg ypperlig på grillen så lenge man følger med. Pass på at grillen ikke er for varm slik at kjøttet brenner seg. I tillegg til pommes frites og bearnaise kan du servere grillede tomater eller mais.

Grillet entrecôte med hjemmelaget bearnaise saus og pommes frites

Du trenger:
Beregn cirka en kg entrecôte til fire personer
1 kg poteter
salt og pepper
1/2 sjalottløk, finhakket
1 ts sukker
2 ss estragon eller hvitvinseddik
1/2 dl hvitvin
3 eggeplommer
200 g smør, i terninger
2 ss finhakket frisk estragon, eller 1 ss tørket

Slik griller du
Skjær kjøttet i 4 cm tykkelse. Ha godt med salt og pepper og noe olje slik at de ikke setter seg fast. Grill entrecôten på middels sterk varme i 3-4 minutter på hver side (avhengig av tykkelsen). Snu kjøttet når saften begynner å piple. Stek videre til rosa kjøttsaft pipler frem. Eventuelt kan du bruke steketermometer og stikke dette inn i det tykkeste kjøttstykket. Når kjernetemperaturen er 58–60 grader er tar du entrecôten av varmen.

Etter grillingen er det viktig at kjøttet hviler 8 – 10 minutter slik at det blir ekstra saftig.

Bearnaise
Kok vann i en stor kjele. Deretter tar du en mindre kjele og har i løk, sukker, eddik og hvitvin. Kok dette inn og sil av. Eggeplommene har du i en metallbolle som du har over kjelen med varmt vann. Eggeplommene skal piskes over til de er luftige (cirka 30 sekunder). Hell så i eddikblandingen. Etter du har gjort dette tar du kjelen med det kokende vannet av platen og setter metallbollen oppi. Ha i cirka en tredjedel del av smøret som du pisker inn. Ha så i resten av smøret og estragon. Smak til med salt og pepper.

Tar dette for lang tid – kjøp ferdigpose selv om dette ikke smaker helt likt.

Pommes frites
Skrell potetene og kutt dem i staver eller båter. For å få vekk overflødig stivelse legger du dem i kaldt vann i to timer.

Varm opp frityroljen til middels sterk varme. Test ved å legge en bit i oljen, Bobler det rundt er den varm nok. Frityrstek potetene i 5 minutter. Ta dem ut og øk varmen på oljen. Legg potetene tilbake og stek videre i 1 minutt på sterk varme.

Ha på godt med salt og pepper.

God appetitt!

Av Kristian Ulyses Andaur

Kongen og dronningen på 17. mai for alle

Kristian Ulyses Andaur, leder av 17. mai for alle, sammen med Trond Thorbjørnsen gir Dronning Sonja og Kong Harald det kjente «Ikke mobb kamerater min»-jakkemerket. Foto: Mats Estensen

Det er 26 år siden 17.mai for alle ble startet for første gang og i år kom selveste kongen og dronningen på besøk!

Aldri har så mange vært innom 17.mai for alle for å bli med på nasjonaldagsfeiringen i Kubaparken i Oslo. Over 15.000 mennesker var innom arrangementet inkludert HH Kong Harald, Dronning Sonja og ordfører i Oslo Fabian Stang. Dronning Sonja fikk også en hånd på brystet, noe SOS Rasisme er veldig stolte av:

- Det er en anerkjennelse for det viktige arbeidet SOS Rasisme faktisk driver. Vi er en organisasjon svært mange i Norge er glad for å ha, inkludert kongefamilien, forteller leder i SOS Rasisme Trond Thorbjørnsen til Antirasisten og fortsetter:

- Det var spesielt å møte kongeparet, ikke minst på en dag som 17. mai.

Årsaken til at 17. mai for alle ble startet var at det nazistiske miljøet i Oslo hadde ringt inn en bombetrussel mot barnetoget, som de mente var blitt for fargerikt. Den sammen historien gjentok seg for noen år siden og vi spør Thorbjørnsen hva Oslo kommune kan gjøre bedre i kampen mot rasisme?

- Oslo kommune gjør mye bra, men det er begrenset hvor mye det offentlige kan gjøre. Jeg tror noe av det viktigste kommunen kan gjøre er å sikre lokale møteplasser for både ungdommer og voksne. Både fritidsklubber, idrettslag og frivillige organisasjoner er viktige redskaper der Oslo kommunes støtte er avgjørende.

Tror du at SOS Rasisme, ved å arrangere 17. mai for alle, gjør nasjonaldagsfeiringen mer inkluderende og åpen for folk i Oslo?

- Mange personer med flyktning- eller innvandrerbakgrunn sier at det er nettopp på 17. mai de møter nordmenn på sitt mest åpne og inkluderende. At nasjonaldagen har blitt slik i Norge har lange tradisjoner – helt tilbake til Henrik Wergeland. Det er ikke sånn i alle andre land. I vårt naboland, Sverige, har nazister og rasister dominert nasjonaldagen i mange år.

Da 17. mai for alle ble startet var det nettopp for å vise motstand mot noe slikt. Nå i dag kan vi i stor grad bruke dagen til å feire 17. mai som den inkluderende nasjonaldagen vi kan være så stolte av å ha, avslutter Thorbjørnsen.

Fett program

Men det var ikke bare kongen og dronningen som trakk folk til Kubaparken i år. DJ Andreas Harding fikk opp stemningen før Focolift, Joddski, The StudioLive Band, Kultiration, Pony the Pirate og Promoe sto på scenen. Leder av 17. mai for alle, Kristian Ulyses Andaur, var meget fornøyd med årets artister:

- Jeg synes programmet i år var meget bra. Det inneholdt litt for alle og vi fikk flere gode tilbakemeldinger på arrangementet. Spesielt morsomt var det at vi at hadde to svenske band på plakaten og avslutningen med Promoe var perfekt.

Å realisere et arrangement som 17. mai for alle krever god planlegging og ikke minst mange frivillige. Andaur forklarer nærmere:

- Uten de frivillige kunne vi aldri ha gjennomført 17. mai for alle. Jeg synes det er helt fantastisk at mange velger å bruke nasjonaldagen på å arbeide for oss. De frivillige bidrar både i forkant og etterkant og er helt uunnværlig for arrangementet. Ikke minst verver de mange medlemmer på området, noe som er veldig viktig for SOS Rasisme.

Hva var det beste på 17. mai for alle i år?

- Det var selvfølgelig stas med kongebesøket og programmet var jo veldig bra. Men det beste var kanskje barneområdet vårt, 17. mai for alle barna, som blir bedre og bedre for hvert år!

17.mai for alle i Oslo vil også bli arrangert i 2010. Mer informasjon finner du på www.17maiforalle.no

17.mai for alle i Trondheim

Av Geir Richard Haugen

I 2009 ble «17.mai for alle» arrrangert for første gang i trønderhovedstaden. Det ble stilt store forventninger til arrangementet. «17. mai for alle» ble startet 1983 i Oslo og i Bergen 2007. Målet for arrangementet er å være et inkluderende tilbud for alle landsmenn.

Artister innenfor R'n'B, Rap, Rock, African Drums og dansere var booket, og det var spennende hvordan publikum kom til å ta imot artistene, selv om vi på forhånd visste at de holder høy kunstnerisk kvalitet.

Hvilket publikum og hvilke artister vi fikk oppleve! Musikken lød godt i Ila-parken og responsen fra publikum var upåklagelig. Stemningen var god under hele arrangementet. Det var lett å skjønne dette var et publikum som koste seg. Det samme kan sies om musikerne. Begge deler var meget fornøyd med nasjonaldagsfeiringa.

Besøkstallet var alle meget spent på men eventuelt lave forventninger ble gjort til skamme. Ingen av oss kan si seg annet en godt fornøyd med over 200 besøkende. At det også skulle bli blå himmel med skinnende sol var en bonus.

En stor takk til musikerne og danserne som leverte varene. For eksempel gjorde metallband i Ila Parken seg godt på nasjonaldagen. Og ut i fra publikum å bedømme er de helt enige.
Flott levert av både publikum og artister.

En stor takk til alle i Ila-parken og hjertelig velkommen tilbake neste år!

Fortsatt mange brumunddøler

9. mai gikk festivalen Gla'e maidager av stabelen i Brumunddal. Brumunddal SOS Rasisme var på plass med storslått stand, gratis grillpølser og åtte begeistra aktivister

I et intermezzo i forsommerens regnbygger samla et knippe aktivister seg på Gresby gård høyt oppe i lia over Brumunddal helga før nasjonaldagen. Med Hedmarks flotteste utsikt som bakteppe blei standen dagen derpå forberedt. God grillmat, hyggelig selskap og livlige samtaler om Brumunddal og kampen mot rasisme før og nå fulgte med som en selvfølge når banner blei malt og oppgaver på standen kommende dag fordelt.

Brumunddal har et rykte i Norge. Et ufortjent dårlig rykte som stedet gud glemte og hvor voldelige rasister yngler. Sjøl om ryktet er ufortjent, inneholder det likevel et snev av sannhe4t. Tettstedet Brumunddal var et viktig sted for voldsrasismen i vår nære samtidshistorie. Like så viktig sted er Brumunddal for den moderne antirasismen. Kampen mot rasismen i Brumunddal viste i praksis riktigheten ved SOS Rasismes politikk: ikkevold, partipolitisk uavhengighet og massemobilisering av lokale krefter.

Den siste dagen i august 1991 holdt Arne Myrdal og tilhengerne hans i Folkebevegelsen mot innvandring (FMI) møte i Brumunddal. Møtet endte med et gateslagsmål der flere hundre blitzere og antirasister ble jaget av FMI-tilhengere og lokale ungdommer.

Folkebevegelsen mot innvandring er en nazistisk organisasjon som utover en e-postliste med tjue til tredve navn knapt eksisterer i dag. For en tjue års tid siden var det helt andre boller. FMI var i vinden og framstod som en seriøs politisk aktør. FMI forsøkte å organisere seg etter mønster fra Folkebevegelsen mot EEC (Nei til EUs forgjenger), organisasjonens leder og talsperson Arne Myrdal var en mediayndlig og foreningens rasistiske aktivister brukte ofte og villig grov vold som politisk virkemiddel mot sine meningsmotstandere.

Foranledningen for slaget i Brumunddal i august 1991 hadde flere sider. En side var medias stadige oppmerksomhet rundt FMI siden stiftelsen i 1987 og de vekstvilkåra dette skapte for rasistiske, voldelige grupperinger. I dette klimaet var det ikke lett å være ny i landet og ha et fremmedklingende navn.

I Brumunddal er det etter forholdene et stort vietnamesisk- og filippinskætta innslag i befolkningen. Disse blei særdeles hardt ramma av rasistenes voldelige terror i åra rundt 1990. Butikker blei forsøkt brent ned, ruter blei knust i hjemma deres og sjøl blei de slått helseløse og halvt ihjel.

I denne situasjonen valsa Arne Myrdal og FMI inn i Ringsaker kommune for å fiske i rørt vann. Myrdal og hans kumpaner ønska å holde et folkemøte. I stedet for møte og prat avslørte Arne Myrdal rasismens terroristiske vesen og seg sjøl som en handlingens mann.

En annen foranledning for Brumunddalslaget var antirasistenes organisering og oppførsel på den tida, og særlig hvordan media framstilte denne. En overlevning av den mangelfulle arbeidsformen som var rådende blant antirasister da, er dessverre fortsatt foretrukket metode i det tilbakeliggende skrotvenstre.

Sjølforherligende antirasister trudde og trur at deres «heltemodige», ensomme, voldelige kamp uten organisatoriske strukturer kunne stoppe rasismens framvekst. De forsto ikke at politikk handler om å røre på masser av folk og sette denne bevegelsen i system, slik at den kan styres målretta og effektivt. Og slikt sett utløste et engasjementet hos bestemor, den lokale fotballtreneren og naboen med toåringen på armen. I realiteten støtter den politikken som skrotvenstre anførte på begynnelsen av 1990-tallet (og som de den dag i dag fortsatt står inne for) folk fra seg. Folk vil ikke bli assosiert med det media framstiller som en bande voldelige pøbler. Når antirasistene attpåtil framstår som frelsende vigilanter som skal ordne opp på vegne av de mange, hvorfor skal da de store folkemassene som kan ta ondet ved roten reagere? Politikken til skrotvenstre fungerte demobiliserende da, som nå.

Skrotvenstres politikk sto for fall, og kulminerte altså med at lokale voldsrasister kjeppjagde antirasistene ut av bygda. De lokale nazistene i Brumunddal på den tida blei på folkemunne kalt «mobil-gjengen», på grunn av deres henfallenhet for mopeder, motorer og bensinstasjoner, og etter hvert som kampen mot rasisme i bygda blei mer framskreden, for «minus-gjengen». «Minus-gjengen» besto av skoleleie, sjølsentrerte og praktisk anlagte, voldelige rasistiske bygdegutter med få eller ingen sosiale tilbud. Med disse som stormtropp blei skrotvenstre en enkel match for Arne Myrdal

Media spilte en tredje rolle oppi kampen mot rasisme på den tida. Nazister og antirasister blei forsøkt framstilt som to stykker av samme alen. Ofte kunne en høre der hvor kampen sto hardt, som for eksempel i Brumunddal, at folk hverken var rasister eller antirasister. Begge deler blei portrettert av media som voldelig gjenger som sloss

VAKKERT LANDSKAP: En storslått utsikt utover Brumunddal

MAT, MAT, MAT: Regionsansvarlig Jan Erik Skretteberg griller pølser til alle som vil ha

gla'e mot rasisme

mot hverandre og begge sider var like ille. Likegyldig unnfallenhet rådde grunnen og mange valgte å se en annen vei når grov voldelig mobbing foregikk rett foran nesa på¨dem.

Heldigvis var det også mange som på den tiden så at det politiske klimaet gikk i en særlig farlig retning i Brumunddal som ellers i landet, og at de metodene som blei brukt for å imøtegå rasismens framvekst var mildt sagt mangelfulle. Det blei igangsatt en omfattende, mobiliserende aksjon i bygda, og «Brumunddal på nye veier» og Brumunddal SOS Rasisme blei stifta. Det førstnevnte med sterk politisk og økonomisk støtte fra myndighetene, og det andre som en viktig drivkraft blant lokale unge brumunddøler. Rasismen blei diskutert og konfrontert på skolen og i de forskjellige nærmiljøene der folk bodde. Kommunen starta opp et fritidshus i et nedlagt renseanlegg, med tilbud som interesserte gutta i «minus-gjengen». Store deler av innbyggerne i Ringsaker kommune blei mobilisert og begeistra for kampen mot rasisme. Det blei lagt et hardt press på de få virkelig overbeviste rasistene som fantes i kommunen.

Da Myrdal igjen seinere returnerte til Brumunddal for å fullføre framføringen av sitt budskap, ble han demonstrativt vendt ryggen til av 4.000 frammøtte mennesker. Senere samme år ble han på Youngstorget i Oslo møtt av 10.000 demonstranter som vendte ham ryggen. Fortsatt har det lokale fotballaget, Brumunddal fotball, slagordet «Vend rasismen ryggen» på trøyene sine, til minne om den gangen antirasistiske brumunddøler knakk ryggen på FMI.

Kampen mot rasisme er ikke mindre aktuell i dag, med nazisektene Vigrid og Norgespatriotene som stiller til valg. Ennå finnes det organiserte rasistiske brumunddøler, som for eksempel Ole Christian Pedersen i Norgespatriotenes fylkesstyre i Hedmark.

Med Brumunddals historiske bakteppe og med den kamp mot rasisme vi nå står oppi som motivasjon, var det Brumunddal SOS Rasisme valgte å holde en heidundrende bra stand under festivalen «Gla'e maidager»..

«Gla'e maidager» var et livlig sted. Omtrent 1000 mennesker hadde møtt opp for å få med seg markedet, kjøre karusell, treffe bekjente og nyte en sjelden solvarm maidag. Brumunddal sentrum var fullt av folk, gamle som unge. Bru,munddal SOS Rasisme var på plass og hadde satt opp en flott stand, med partytelt, tønnegrill dirigert over av grillkongen og superaktivisten Jan Erik Skretteberg, avisstativ med «AntirasisteN» og balleker. Vi ga bort pølser til nysgjerrige og sultne unger, kledde ut unge lokale aktivister for å sprite opp stemningen, gav bort AntirasisteN, samla inn litt over 1800 kr i frivillige bidrag, og de tre som hadde påtatt seg oppgaven med å verve, dro inn rundt 220 nye medlemmer. På slutten av dagen, etter at vi hadde pakka ned standen og før vi returnerte til den nydelige beliggende basen vår påGresby hjertevarme gård, rakk også vi slitne antirasistiske aktivister et par rundturer med morsomme karuseller.

Som et resultat av både brumunddølenes fortsatte engasjement mot rasistisk terror og hardtarbeidene aktivisme har SOS Rasisme nå sikra et solid organisert miljø med dedikerte antifascister i kommunen, som vil vokse og trives i tiden som kommer. Og det trengs fortsatt, på tross av Arne Myrdals endelikt.

Av Bård Eskild Frantzen
Foto: Torhild Stensveen

GLA'E AKTIVISTER: Tre av medlemmene i Brumunddal SOS Rasisme foran standen

KAMP MOT ALL RASISME: En av flere bannere aktivistene i Brumunddal lagde

BANNERMALING: Sammen designet og malte aktivistene bannere i Brumunddal

- Sjikane og rasisme vanlig i Bergen

Foto: Privat/SOS Rasisme

I Bergens Tidende 6.juli i år stod det en artikkel om Isatou Jammeh, Kay Drammeh og Maria Lucia Martins som var lei av å bli kalt hore på gaten. SOS Rasisme i Bergen besøkte kvinnene.

Av Kaspar Vigestad
Sara Marie Skaug Bjørkly

Isatou har opplevd rasistisk vold på gata i Bergen.

Isatou Jammeh reagerte med å gå til avisen etter et voldsrasistisk angrep hun ble utsatt for på resturant Rosenkrantz i Bergen: Kay Drammeh, søsteren til Isatou kom på besøk fra USA til Bergen. De bestemte seg derfor for å gå på restaurant Rosenkrantz og nyte bylivet. Det var i forbindelse med dette at Isatou ble angrepet av en norsk kvinne og utsatt for rasistisk vold og sjikane. Kvinnen hadde brukt stearinlys da hun angrep Isatou.

Isatou viser fram kjolen med flekkene, og merkene hun har fått på huden.

«Hun holdt på å brenne håret mitt. Hadde jeg ikke bøyd meg til siden hadde jeg blitt alvorlig skadet,» legger hun til.
«Hva tror du hadde skjedd om det ikke var andre der, om vi var helt aleine? Dette var en stor kvinne, mye større enn meg».

- Ble du utsatt for rasisme?
«Ja, jeg ble angrepet av en norsk kvinne, som kalte meg svart hore. Jeg ble skadet.»

Vanlig å bli kalt hore

Det å bli kalt for hore var ikke det hun reagerte mest på, men den grove behandlingen hun ble utsatt for.

«Jeg opplever ofte å bli kalt for hore på gaten. Det er så vanlig at jeg ikke reagerer på det, men at noen kaster et brennende stearinlys fordi jeg er svart, det er bare helt uakseptabelt og grov rasisme!»

«Etter å ha bodd i Norge så lenge, blir du vant til å bli kalt hore. Men det betyr ikke at det er akseptabelt,» svarer den ene venninnen.

Norske kvinner verst

«Et tilfelle med en mann var at han kom bort og sporte «how much?», da svarte jeg «ask your mother», og gikk. For utenom det, er det mest kvinner som kaller meg hore»

De andre sier seg enig, og noen har aldri opplevd sjikane fra en mann.

Tørr ikke gå ut

Kvinnene unngår å gå ut aleine.

«Vi gikk bare ut fordi søsteren min var på besøk fra USA, vanligvis går jeg ikke ut. Det er ubehagelig å alltid måtte møte på stygge blikk og sjikane».

«Vi har bare lyst å ha det gøy. Alle skal ha rett til å gå hvor de vil!» sier Isatou.

«Vi ønsker å være like fri som norske kvinner! Og å kunne gjøre de samme tingene!»

Norge - en versting

Jeg elsker Norge, elsker å dra på besøk til Bergen. Jeg skryter hver dag til alle kollegaene mine i USA, og sier de bør dra hit. Men nå blir det skammelig å komme hjem å fortelle om dette», sier Kay Drammeh.

Isatou og Kay Drammeh ønsker å ta saken opp i USA, hvor de tror mange vil finne situasjonen overraskende og brutal.

«Dette skjer ikke i USA. Jeg går ut mye, og har aldri opplevd å bli kalt for hore på gaten der. At det skjer i Norge som skal være et fritt, demokratisk og bra land å leve i - det er skammelig,» fortsetter hun.

«Der jeg kommer fra er alle sosiale og hyggelige med hverandre. Her i Norge får man med en gang et stempel som hore, bare man er mørk i huden. Drar dere hvite til Gambia vil dere bli tatt i mot som prinser og prinsesser,» legger Isatou til.

- Hvorfor tror du folk er rasister? spør AntirasisteN.

«Jeg vet ikke. Det er vanskelig å forstå, jeg er selv ikke rasist.»

«Det må være noe de lærer av foreldrene sine», skyter en venninne inn.

«En gang jeg fulgte barnebarnet mitt på skolen, ville han ikke at jeg skulle følge ham helt til klasserommet. Da jeg spurte hvorfor, svarte han at det var flaut - fordi jeg var svart. Dette hadde han fra klassekameratene sine i første klasse.»

- Er det spesielt afrikanere som gruppe som er utsatt?

«Alle innvandrere står i fare for å bli utsatt, men det er særlig svarte kvinner.»

Økende problem

- Er dette et økende problem?

«Ja, dette er noe de aller fleste innvandrere opplever, spesielt oss svarte. De fleste er også redd for å si høyt ifra hva som skjer. Mange tror at alle hvite er imot svarte, og at de derfor ikke vil blir hørt.»

Dette var grunnen til at Isatou gikk til BT.

«Etter oppslaget i avisen fikk jeg 90 telefoner fra andre kvinner i Bergen, som hadde opplevd lignende.»

Bergen SOS Rasisme følger opp saken.

Aktivistportrettet

Foto: Privat

1. Navn, alder, lokallag?
Nora Ruud, 17 år, Vestre Aker SOS Rasisme.

2. Hva gjør du om dagen?
Jeg skal starte på IB (International Baccalaureate) nå i august.

3. Hvor lenge har du vært aktiv i SOS Rasisme og hvordan ble du aktiv?
Jeg leste i et eksemplar av AntirasisteN hos søstra mi for litt over ett år siden og etter det ønsket jeg å bidra med noe i organisasjonen.

4. Hvorfor er du aktiv i SOS Rasisme?
Fordi jeg synes det er feil at folk skal bli dømt på grunn av hudfarge, religion eller nasjonalitet. Dessuten er det fint å møte nye folk og få erfaringer.

5. Hva gjør lokallaget i Vestre Aker og hvilke planer har dere fremover?
Nå i høst er det en del av de aktive som reiser til utlandet for å studere, så vi har ikke fått lagt så mange fremtidige planer enda, men vi kommer i hvert fall til å delta på Krystallnattmarkeringa i Oslo.

6. Hvis du skulle anbefale lokallagene en antirasistisk aktivitet, hva skulle det være?
Da ville jeg anbefalt å samle mange folk og tatt med for eksempel en fotball eller frisbee for å rett og slett ha det gøy sammen med mange forskjellige mennesker!

Engler mot demoner

- om fremstilling av minoriteter og innvandrere i den norske offentligheten – et overfladisk overblikk

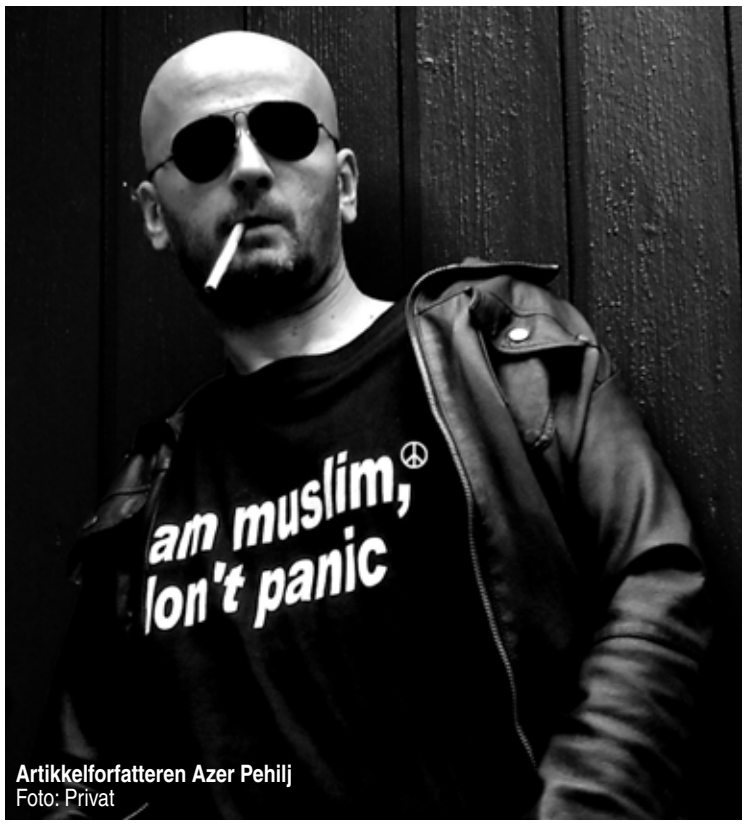

Artikkelforfatteren Azer Pehilj
Foto: Privat

Går det an å argumentere mot innlegg kjennetegnet av et skremmende høyt nivå dårlig skjult fremmedhat, fordommer fremstilt som fakta, kvasivitenskapelige analyser som skal fremheve det overlegne ved ens egen kultur? Er det virkelig noe nytt at noen grupper i samfunnet fratas all individualitet og tilegnes kollektive, som oftest negative, egenskaper?

I håp for at dagens «debatter» blir lettere å forstå, har jeg tenkt å sette i et historisk perspektiv noen av de mest bemerkelsesverdige metodene minoriteter og innvandrere til tider har blitt fremstilt på i norske medier.

Jødehatet i Norge

Til tross for at det var relativt få jøder som kom til Norge etter opphevelsen av den andre paragrafen i Norges grunnlov fra 1814 (fjernet i 1851, gjeninnført i 1942, fjernet igjen i 1945; jesuittforbudet til 1956) var følgende kommentarer ikke sjelden syn i norske medier:

«Jødene er den vandrende gåte. De er fremmede blant Europas folk i en grad som de færreste gjør klart for seg. De tilhører den jødiske nasjon og ingen annen. Deres urforestillinger og deres vesens lover er andre enn germanernes, og deres folkekarakter er utviklet ad helt andre veier.» C.J.Hambro i Morgenbladet, 1911.

«Vi oversvømmes av alle lands jøder, kanskje mest russiske og polske. De kommer ind som sildestim. Der er snart ikke en fruktbutikk, et utsalg av brukte klær, et lager av ure og andet kram uten at der staar en smilende jøde bak disken». Sitat fra Aftenposten, juni 1924.

«Vi har ingen forpliktelse til å utlevere våre husdyr til jødenes grusomheter, vi har ikke invitert jøder hit til landet, og vi har ingen forpliktelse til å skaffe jødene dyr til deres religiøse orgier» – (1929) og « En god del av disse utlendinger som kommer inn i landet, er rasemessig sett av mindreverdig kvalitet. De har dårlig arvestoff, men de har en stor vitalitet i retning av å formere sig.» - Stortingsrepresentant Jens Hundseid i 1931. Hundseid ble norsk statsminister i 1932.

«I Europa i dag fins det en rase som er en klasse for seg: den jødiske. En blandingsrase av forasiatiske folk med hamittisk islett. De tenker på en fullstendig annerledes måte og har en særegen mentalitet og moral» - rasebiolog J. A. Mjøen, 1933.

Med holocaust og jødeutryddelse stoppet ikke fremstillingen av minoriteter/innvandrere som problematiske og mindreverdige, men førte heller til at majoritetene i nasjonalstatenes Europa flyttet sin oppmerksomhet mot andre minoriteter. I Norge ble det gjort på følgende måte:

«Hvis de ikke vil reise hjem, får de dra et annet steds hen, men her i Norge får de ikke være (…) halvparten er ikke annet enn kriminelle individer» – Stiloff, byråsjef i Sentralpasskontoret om rundt 1000 polakker som uttrykte ønske om å bli i Norge etter løslatelsen fra forskjellige konsentrasjonsleirer i Norge, 1946.

«Med blandingsrasens ubestemmelige disposisjoner og med en fiendtlig innstilling til samfunnet, er denne del av befolkningen mindre hemmet av nasjonalfølelse og samfunnsansvar, og tilsvarende mer disponible for personlig vinnings skyld eller som offer for politisk propaganda til å la seg nytte som redskap for denne eller andre.» - H. Westgaard, lensmann i Vest-Finnmark, 1954, om norske samer og kvener.

«Dersom det fremdeles fantes forskjeller mellom folk, måtte årsaken være dårlige arvebærere (…) å begrense antallet dårlige arvebærere er en helt rasjonell tanke» – K.Evang, helsedirektør 1938-1972.

Endring i holdningene?

Det var slik man pleide å presentere den problemstillingen før, men har majoritetens oppfatning endret seg siden den gangen, mon tro?

Ikke i særlig stor grad, hvis vi skal dømme etter følgende sitater hentet fra rubrikken 'meninger' i Drammens Tidende:

«Polakker er ikke selvmordsbombere. De danner ikke forbrytergjenger som handler med narkotika og skyter folk på åpen gate eller stikker dem ned med kniv, (…) er ikke psykotiske «tikkende bomber» som går løs på og dreper tilfeldige forbipasserende (…)»- DT, mai 2009.

«Hvorfor skal hele Norges befolkning rette seg etter det denne «bitte lille» minoriteten mener?» skriver en annen skribent, og så fortsetter om nordmenn som til forskjell fra den bitte lille minoriteten «ikke begår massevoldtekter og gjengkriminalitet, (…) de driver ikke med narkotikasmugling (…) og de driver ikke med æresdrap eller omskjæring av kvinner.» – DT, mars 2009.

«Selvfølgelig er ikke de fleste muslimer terrorister, men det er vel «virkelig» at de fleste terrorister nå kaller seg muslimer.» – DT, mai 2009, påstanden kommer fra en entusiastisk Koran-fortolker.

Det er «et vel dokumentert faktum» at «elever med innvandrerbakgrunn er de verste mobberne» og «at litt for mange muslimer på religiøst grunnlag mobber etnisk norske ungdommer (…)» – innlegg fra DT, mars/april 2008 - hvor heller ikke barn, riktignok barn med minoritetsbakgrunn, får være i fred.

Ideene lever i beste velgående

Det virker som om ideen om at noen menneskegrupper er mindre verdt enn andre fortsatt lever i beste velgående, til tross for den teknologiske utviklingen, velstanden og mengden charterturer. Språkbruken har ikke blitt mer balansert selv om vi skrur tiden fremover, fakta forties eller fremstilles på en selektiv måte, fordommer og fobier slippes løs og minoriteter/innvandrere demoniseres som i «gode, gamle dager». Fornuftige og bedre argumenterte utsagn som kunne få frem den andre siden av historien overdøves av den aggressive retorikken, dessverre. Det samme skjer også med historier fra såkalte etniske nordmenn som fortsatt omgås «oss andre», og det er fortsatt en del av dem i samfunnet, heldigvis.

Særlig urovekkende er det å se at kommunikasjonsnivået på det lokale planet ikke blir mer nyansert. Man skulle tro at man med tiden skulle komme til å lære å kjenne hverandre mye bedre, men etter å ha fulgt med leserinnlegg i de forskjellige lokalaviser, sitter jeg med inntrykk av at det fortsatt er lang vei å gå, og at det er enklere å få på trykk veldig problematiske, historieløse og nedsettende utsagn som nører opp under fordommer, enn mer dempende reaksjoner på dem.

Man kan bare konkludere med at uttalelsen til den polsk-norske jøden Moritz Rabinowitz fra 1922 (drept i Auschwitz i 1942), ser ut å være like aktuelt i dag som det var den gangen - «… hat og fiendskap fins overalt, men forsoning, fornuft og gode seder er det mangel på.»

Ikke minst i redaksjonene til mange av norske medier.

Av Azer Pehilj

Max von Sydow som Knut Hamsun i flmen «Hamsun» fra 1996

Professor hevder Knut Hamsun var rasist

2009 er Knut Hamsun-året siden det i år er 150 år siden forfatteren ble født. Hamsuns nazisympatier før og under 2.verdenskrig er velkjent.

Den etnisk samiske litteraturprofessoren Harald Gaski ved Universitetet i Tromsø hevder ovenfor NRK Sámi radio 7.august at Hamsun var rasist, og at det ikke har noen hensikt å skjule dette for folket.

Han siterer fra boka «Markens Grøde», som Hamsun også vant Nobelprisen for: *«Et menneske gikk i området, og etter vedkommende kom dyrene. Slik ble en vei til. Og så fant samene veien og fulgte etter.»*

Dette betyr i følge Gaski at samene var mindre verdt enn dyr.

– Det er en annen sak at Hamsun var en anerkjent forfatter, men etter dagens oppfatning, så var han en rasist, fortsetter Harald Gaski ovenfor NRK Sámi radio.

Også Raoul Wallenberg-stiftelsen støtter dette synspunktet, på samme måte som Rolf Steffensen, ordfører i Hamsuns hjemkommune Hamarøy. Heller ikke ordføreren mener det er noen grunn til å legge skjul på dette.

- Knut Hamsun både uttrykker seg rasistisk og han var helt sikkert også en rasist, hvis man skal bruke et så sterkt begrep som det, sier Steffensen til NRK Sámi radio.

Kari Nordmann

Kari er norsk.
Det er hun stolt av.
Utlendinger er bare noe skrap.
Norge hadde fint klart seg uten utlandet.
Dette tenker Kari på når hun står opp.

Hun tar på seg morgenkåpen som er oppfinnelse fra India laget av bomull fra Kina.
Hun går ut på badet og skrur på lystet som er oppfunnet av en amerikaner med nederlandsk opprinnelse.
Så ser hun seg i speilet som er laget av glass. Glasset er en opprinnelig fra Egypt.
Så vasker hun seg med vann, en tradisjon vi har lært fra araberne.
Der etter sminker hun seg med både maskara, som første gang blir nevnt i en myte fra Mesopotamia, og kajal som inderne brukte for å holde onde ånder borte før i tiden.
Så spruter hun litt parfyme på seg. Den har opprinnelse i det gamle Nord-Afrika.

Så kler hun seg og går på kjøkkenet for å spise müsli, først fremstilt av en sveitser, med banan, dyrket i Sør-Amerika, og melk.
Så lager hun seg en varm kopp te som er fra Sri Lanka. I teen må hun ha hun noen dråper med sitron dyrket i Spania og sukker fra Brasil.
Så tar hun på seg sko som er produsert i Thailand og setter seg på sykkelen, som opprinnelig er fra Tyskland.

Hun er glad og fornøyd med å være et godt menneske og sykler av gårde til jobben sin i Hennes & Mauritz, som er et multinasjonalt selskap som samarbeider med og er avhengig av andre utenfor den norske grense.

Nesodden SOS Rasisme:

Laget har ikke hatt så stor aktivitet før sommeren grunnet få aktivister. Men det skal det gjøres noe med nå. Planer framover er å delta på Garagefestivalen, en lokal festival den 12.september, hvor laget skal ha stand hvor det skal det verves. Det blir også deltakelse på LLK fra aktivistene i Nesodden SOS Rasisme.

Antirasistisk Ungdom av SOS Rasisme Alta:

Lokallaget i Alta har planlagt og holdt en aksjon mot rasistisk vold som forekom i Alta sentrum. Det ble også avholdt en sommeravslutning for aktivistene i Alta SOS Rasisme.
Planer fremover er å skape litt mer oppmerksomhet rundt laget. Det blir også jobbet for å skaffe flere aktivister. Lokallagets aktivister gleder seg også til LLK i Bergen hvor de skal delta.

Studentlaget av SOS Rasisme Høgskolen i Sør-Trøndelag

Det har ikke vært så mye aktivitet før sommeren på grunn av lesing til eksamen. Men det har blitt holdt verving på skolen og aktivistene har deltatt på de arrangementene Trondheim SOS Rasisme har arrangert. Det ble også holdt en appell om menneskerettigheter i Rundsalen på skolen.
Planer fremover er å markere seg med stand og verving på den internasjonale dagen 24. august i forbindelse med fadderuken. Dette vil foregå på torvet.

___stk Hettegenser **kr 192,-**
herav ___ S ___M ___L ___XL
___stk Strykemerke til klær **25,-**

		2	6			7	1	
9				7	4			6
						8		
6				8		5	9	
	5	4		3				2
		7						
2			8	1				7
	4	5			9	6		

Middels

			1			3		6
	1			4				
7	4						5	
5	7					2		
			9	6	3			
		9					6	1
	6						9	4
				5			7	
4		5			2			

Vanskelig

Generert med Gnome Sudoku.

«Likegyldighet» av Martin Niemöller

Først tok de jødene
men jeg brydde meg ikke
for jeg var ikke jøde.

Deretter tok de kommunistene
men jeg brydde meg ikke
for jeg var ikke kommunist.

Så tok de fagforeningsfolkene
men jeg brydde meg ikke
for jeg var ikke fagforeningsmann.

Til slutt tok de meg.
Men da var det ingen igjen
til å bry seg.

___stk «Ikke mobb kameraten min» (tøymerke) **kr 20,-**
___stk «Knus Nazismen» (tøymerke) **kr 20,-**
___stk «Ikkje mobb kameraten min» (jakkemerke) *på nynorsk!* **kr 15,-**
___stk «Ikke mobb kameraten min» (jakkemerke) *på bokmål* **kr 15,-**

___stk Nøkkelbånd **kr 25,-**
___stk Lighitere **kr 10,-**

NB! Dette er et lite utvalg av det materiellet som finnes. Gå på internettsiden vår, www.sos-rasisme.no for større utvalg eller spør oss om en materielliste.

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr/ sted: _____

Underskrift: _____

Tlf: _____ E-post: _____

Sendes: SOS Rasisme, boks 297, 5501 Haugesund
Tlf: 52 71 21 75
Faks: 52 71 21 62
Epost: ou@sos-rasisme.no
Materiell kan også bestilles på internett, www.sos-rasisme.no
Privatpersoner må forhåndsbetale materiellet.
Portoutgifter og eksp.gebyr kommer i tillegg.
Lokallag: Hvis gjeld pluss bestilling overstiger 4.000 kr, krever vi at lokallaget betaler sin gjeld før ny bestilling går fra oss.

___stk Klistremerke «Ikke mobb ...» **kr 4,-**
herav ___gul ___svart ___rød
___stk Klistremerke «Ikke mobb ...», bilmerke (gult) **kr 15,-**
___stk Klistremerke «Kast søppelet» kr **15,-**

___stk T-skjorte «Knus nazismen» (hvit m. s trykk) (str XL) **kr 90,-**
herav ___ L/XL ___ XL/XXL
___stk T-skjorte «SOS Rasisme T-Skjorte (svart m. gul trykk)» **kr 90,-**
herav ___ 14/16 ___ S/M ___ M/L ___ L/XL

Vis at du er mot rasisme – bli medlem i SOS Rasisme

- Et medlemsskap i SOS Rasisme er et standpunkt mot rasisme. Ved å være medlem støtter du arbeidet i organisasjonen.
- Det eneste som kan stoppe rasismen og nazismen fullt og helt er vanlige folks engasjement. Vi trenger derfor også flere aktive medlemmer som kan jobbe systematisk med å bekjempe all rasisme i samfunnet.

☐ **Jeg vil bli aktiv!**
☐ **Jeg vil bli medlem!**

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr. / Sted: _____

Telefon: _____

Du kan også bli medlem på: www.sos-rasisme.no/blimed**lem**

SOS RASISME

Adressaten betaler for sending i Norge
Distribueres av Posten Norge

SOS Rasisme
Svarsending 7961
0097 Oslo

AntirasisteN
SOS Rasismes medlemsavis
Opplag: 35 000
Trykk: Prinfo Dialecta

issn: 1501-6048
e-post: antirasisten@sos-rasisme.no
giro: 7874.05.34725

Arbeidsutvalget AU
PB 7073 St. Olavs plass
0130 OSLO
epost: . . . . au@sos-rasisme.no
tlf: 23 35 32 00
faks: 23 35 32 01

Økonomiutvalget ØU
pb 297
5501 Haugesund
epost: . . . . ou@sos-rasisme.no
tlf: 52 71 21 75
faks: 52 71 21 62

Ansvarlig redaktør: Trond Thorbjørnsen
Redaktør: Ola Melbye Pettersen
Redaksjonsjef: Jan Erik Skretteberg
Redaksjonssekretær: Mari Stine Johansen

Kulturredaktør: Kristian Ulyses Andaur
Lokalstoffredaktør: Iselin Knudsen Sæterdal

Redaksjonen:
Bård Eskild Frantzen
Sara Marie Skaug Bjørkly
Kaspar Vigestad
Jon Trygve Bergsåker
Geir Richard Haugen
Azer Pehilj
Sondre Sæbjørnsen
Jin Kathrine Fosli

Neste leveringsfrist: 1. oktober 2009